

(பொது 1 இல் 'தசே விடுதலபைப் போராட்டமும் தசேய சக்திகளும்' என்ற தலபைப் பில் கட்டுரை ஒன்றை விவாதத்திற்கு முன் வைத்திருந்தோம். இது தொடர்பாக ஆரோக்கியமான கருத்து விவாதங்கள் எதுவும் நேரடியாக எமக்கு முன் வகைக்கப்படவில்லை! ஆனால் 'தண்ணில' 'மனிதம்' ஆகியவற்றில் வளர்வதோடு நோக்கு நிலைகளிலிருந்து கருத்துக்கள் முன் வகைக்கப்பட்டன. சமரன் வளையீடான கட்டுரை ஒன்றை அடுத்த காலபி என்ற பெயரில் லண்டனிலிருந்து வளையிடப்பிரிந்தனர். இவற்றைத் தோட்டு நாம் எமது கருத்துக்களை முன் வகைக்கிறோம்)

1983ம் ஆண்டு யு+லை இனக் கலவரத்திற்குப் பிறகு பாய்ச்சல் நிலை வளர்ச்சியை எடுத்த தமிழீழப் போராட்டமானது, சிறிலங்கா அரசுக்கெதிரான எதிர்ப்பு யுத்தம் என்ற நிலையைக் கட்டி இழந்து முற்றாகச் சீரழிக்கப்பட்டது விட்டது. ஈழத்தின் எழுந்த இந்தப் போராட்டத்தின் வீச்சு தன்னாசியப் பிராந்தியம் முழுவதையுமே பாதிப்புகளுக்காக வல்லது எனக் கருதப்பட்டது. ஆனால், தன்னாசியப் பிராந்தியத்தில் வல்லாதிக் சக்திகளினதும் சர்வதேசப் பயங்கரவாதிகளினதும் ஊடாருவலுக்கு இந்தப் போராட்டம் வழி செய்து கொடுத்து திருக்கிறது. இனிமேலும் ஈழத்தில் நடத்தப்படும் 'தசேவிடுதலசை' சண்டைக்கு முற்போக்குச் சாயம் ப+சி நியாயப்படுத்த முயல்வதும், இது தொடர்பான சரியான நிலையினை எடுக்கத் தவறுவதும் தற் காசியப் பிராந்தியத்தின் தசேங்களின் விடுதலகைச் செய்யப்படும் துரோகத்தனமாகும். ஆந்திரா, ஜம்முகாவம் ரீ, பாகிஸ்தான் போன்ற தசேங்களில் LTTE பாணி தாக்குதல் அலுவை சிக் கொண்டிருக்கிறது. சிங்கள தசேத்திலும் இந்த அலை ஓயவில்லை. இந்த நிலையில் சமீப உணர்வுள்ள, அனாதைத் தசைகளும் ஒரு தீர்மானத்திற்கு வரவணைப்பிய தவே உணர்வப்படவணைடும்.

தசேய எழுச்சிகளாலும், ஓடக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்டங்களாலும், உலகெங்கும் நடக்கும் புரட்சிகளாலும் தமது தொடர்ச்சியான இருப்பைத் தொடர்பாக அச்சங்கொண்ட ஏகாதிபத்தியங்கள், இவ்விதமான போராட்டங்களை திசை திருப்பி தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதனடாக, தனது இருப்பை நிலைநிறுத்தி வழி செய்து கொள்கிறது. இந்த நிறுத்தமான ஆரம்ப தசைப்பங்களில் வற்றியுடனாத ஒரு புரட்சியின் அமைப்பாளனும், சிந்தனையாளனும், ஏகாதிபத்தியத்தின் அரசியல் இராணுவபலம் இன்றளவு வளர்ச்சிபொத சமூகத்தில் "ஒரு ஏகாதிபத்திய நாட்டிற்கெதிரான தசேய விடுதலபைப் போராட்டத்தினை இன்னும்பொரு பரிய வல்லரசு தனது சொந்த ஏகாதிபத்திய நோக்கங்களாகக் காக்கக் கூறிப் பிடத்தக்க சமூகநிலைகளில் பயன்படுத்திக் கொள்ளக் கூடும்" என்று மிகவும் தீர்க்கமாகக் கூறிப்பிடுகிறார். இங்கே நாம் ஒரு தவே போராட்டம் ஏகாதிபத்தியத்தினால் அதன் நோக்கங்களாகக் காக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறதா? அல்லது தனது சொந்த தசேய நலன்களாகக் கானதா? என்பது கூறித்து ஆராயும் போது நிலவும் கூறிப்பான சமூகநிலைகளில் போராட்டத்தின் தன்மை பற்றியும், அப்போராட்டத்தின் பின்னாலுள்ள சமீப சக்திகள் பற்றிய ஆய்விலும் இருந்தே முடிவாகக் வரமுடியும். 1905 ஆம் ஆண்டு சுவீடனிலிருந்து நோர்வே பிரிந்து போனதை அங்கீகரித்த மறே கூறித்த சிந்தனையாளன் பின் வருமாறு கூறிப்பிடுகிறார். நோர்வேக்கு மிக விரிவான சூயநிர்வாக உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருந்த

போதிலும் அது தனக்கே சொந்தமான பாராளுமன்றம் மூதுலியவற்றைப் பெற்றிருந்த போதிலும் கட்டடம் சேர்ந்த பிறகு நோர்வேக்கும் சுவீடனுக்கும் இடையில் பல ஆண்டுகள் மோதல்களும் அடிப்பாடுகளும் இருந்துள்ளன. சுவீடிஷ் உயர் குடியினரின் ஆட்சியைத் தடுக்கி எறிவதற்கு நோர்வேக்கள் தீவிரமான முயன்றார்கள். இறுதியில் 1905 ஆகஸ்டில் வற்றியடைந்தார்கள். நோர்வேயின் பாராளுமன்றம், சுவீடிஷ் மன்னர் இனியும் நோர்வேயின் மன்னரல்ல எனத் தீர்மானம் நிறைவேற்றியது. நவீன பொருளாதார அரசியல் உறவுகளின் கீழ் எந்த அடிப்படையில் தசீய இனங்கள் எரிந்துபோதல் சாத்தியமாகிறது? உண்மையில் ஏற்படுகின்றது என்பதையும், அரசியல் சூதந்திரம், ஜனநாயகம் என்கின்ற நிலைமைகளில் சிலசமயம் பிரிவினை எந்த வடிவத்தைக் கொள்கிறது என்பதையும் இந்த உதாரணம் நமக்கு காண்பிக்கிறது என்கிறார்.

நோர்வேயானது சுவீடனிலிருந்து பிரிவினையைக் கான கோஷம் எழுப்பியபோது சுவீடிஷ் உயர் குடியினரதும் மன்னராட்சியிலிருந்தும் விடுதலை பெறுவதற்காக முற்போக்கு தன்மையை அது கொண்டிருந்தது. உலகம் பராவும் உருவாகி இருந்த குடியாட்சித் தாக்கத்தின் கீழ் நோர்வே சூதந்திரப் பிரகடனம் செய்து கொண்டது. இது சுவீடனின் ஆட்சியிலிருந்து முற்போக்குத் தன்மையைப் பெற்றிருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு மஹம் உலக நாடுகளில் அதிகத்தில் இருக்கின்ற சக்தியாக தரகு மூதலாளித்துவமே உள்ளது. தரகு மூதலாளித்துவத்திலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கான தசீயசக்திகள் பரோட்டமே தசீவிடுதலைப் போராட்டம். இது பல தசீய இனங்கள் வாழுகின்ற நாடுகளில் ஓடுகக்கப்பட்ட தசீய இனம் பிரிந்து போவதற்கான போராட்டமாகவோ, அல்லது ஏகாதிபத்தியத்தின் மஹத்தனப் பிடியிலிருந்து தசீயங்கள் விடுதலை அடையதற்கான போராட்டமாகவோ அமையலாம். ஆனால் இந்தப் போராட்டத்திற்கான தலையை சக்திகள் யார் என்பதே எமக்கு முன்னாலுள்ள பிரதான கேள்வியாக அமைகிறது. 'தண்ணில' கலம் 14 இல் தசீத்தின் குறிப்புகளில் பிரஜைகளின் வாத்தத்திலிருந்து இதற்கான பதிலை நாம் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பிரஜைகள் சொல்வதை போல் ஒரு குறிப்பிட்ட சிந்தனையைப் போக்கு உருவாகுவதற்கு அக் குறிப்பிட்ட வர்க்கம் அங்கேயுதாரத்தத்தில் இருப்பது நியதியில்லை. மர்க்ஸிசம் தான் முதன் முதலில் அரசியலை ஒரு விஞ்ஞானமென்ப போதித்தது. அரசியலை விஞ்ஞானம் எனப் புரிந்து கொண்ட பட்டாளி வர்க்கச் சிந்தனையாளர்கள் இருப்பதற்கு பட்டாளி வர்க்கம் அங்குயுதாரத்தத்தில் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல முடியாது. எங்கடைய நாட்டிலே குறிப்பாக வடக்கு கிழக்கிலே தசீய மூதலாளிகள் இருக்கிறார்களோ இல்லையோ பட்டாளிவர்க்கம் என்று மர்க்ஸிய நபர்களில் தெரிவிக் கப்படும் வர்க்கம் இல்லையென்றே அபித்துச் சொல்லிவிடலாம். அதற்காக பட்டாளிவர்க்கச் சிந்தனை அடிப்படையிலான அரசியல் இல்லையெனவோ, தவேயில்லையெனவோ ஆகிவிடுமா? அப்படித்தான் தசீய மூதலாளிகள் பற்றிய 'சமரின்' பிரச்சினையும். இங்கு தசீய மூதலாளிகளா? தரகு மூதலாளிகளா? இருக்கிறார்கள் என்பது விடயம் இன்னொன்று புலிகளிடம் அதிகத்தில் இருக்கும் சிந்தனை மூதலாளித்துவ தசீயவாதத்தில் எவ்வகைப்பட்டது என்பதை ஆராய்வது என்ற வாதம் மிகச் சரியானதே. பிரஜைகள் சொல்வதைப் போலவே தசீய மூதலாளித்துவச் சிந்தனை அல்லது தசீயவாதம் என்பது வளர்வதற்கு நிச்சயமாக தசீய மூதலாளித்துவம் என்ற பலமான வர்க்கம் அவசியமில்லை.

ஆனால் அவர்களைய கருத்துப்படியே பட்டாளிவர்க்கம் இல்லாத சமூகம்

பாட்டாளிவர்க்க சிந்தனையை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான தலமை சக்திகள் யார்? இல்லாத ஒரு வர்க்கத்தையே புதிதாக உருவாக்கி அதன் பிறகு புரட்சி நடத்துவதா? இல்லாத இந்த சிந்தனையைக் கொண்டிருக்கிற இதனை நோக்கி வழி நடத்தப்படக்கூடிய அல்லது அதன் வழி வரக்கூடிய சமீபத்தின் மிகவும் கீழ்த்தட்டிலுள்ள உறுதிவாய்ந்த ஒரு வர்க்கமே இந்த சிந்தனையைப் போக்கின் தலமை சக்தியாக முடியும். இது ஆழமான விவாதத்திற்குரிய விடயமெனினும் இதுவே உண்மை நிலை. இந்த அடிப்படையில்; தான் இருக்கின்ற தசேயுவாத அலகைக் குத்தலமை தாங்கும் வர்க்கம் எது? இல்லாத ஒரு வர்க்கமல்ல, அதாவது பிரஜைகள் சொல்வதைப் போல 'மார்க்ஸிசு நூல்களில்' கிறப்படுகின்ற பாட்டாளிவர்க்கமோ அல்லது தசேயு மூதலாளித்துவ வர்க்கமோ அல்ல. ஒரு போராட்டத்தை உறுதிப்படுத்த ஒரு வர்க்கமோ பிரதிநிதிப்படுத்த முடியும். இந்த அடிப்படையில் சீனப் புரட்சியின் போது தசேயு மூதலாளிகளும், பாட்டாளிவர்க்க சிந்தனை கொண்ட ஓடுக்கப்பட்ட மக்களும் தசேயுவாதத்தினை தலமை தாங்கி முன்னெடுத்துச் சென்றனர். எமது தசேத்தில் தரக மூதலாளித்துவ சக்திகள் அல்லது ஓடுக்கப்பட்ட வறிய காலி விவசாயிகள் தான் தசேவிடத்தலைக் கோஷத்திற்குரிய தலமை சக்திகளாக அமைய முடியும். தசேயு மூதலாளிகள் அல்ல. LTTE இனர இதில் எந்த வர்க்கத்தின் பிரதிநிகள்? நிச்சயமாக வறிய காலி விவசாயிகளின், வறிய காலித் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளல்ல. மலேம நிலப் பிரபுத்துவத்தோடு இணைந்த மத்தியதர வர்க்கச் சிந்தனையைப் போக்கினதைக் கொண்டவர்களாக இவர்கள் இருக்கலாம் என்பது இன்னொருவாதம். ஊசலாட்டம் உணர்வுள்ள இந்த மத்தியதர வர்க்கம் ஆதிக்கத்தில் பலமாகவுள்ள ஒரு வர்க்கத்தின் பக்கத்திலேயே சார்ந்து விடமுடியும். இலங்கையில் தசேயு மூதலாளிகளின் இருப்பு சாத்தியமல்ல என அடிப்படையில் LTTE தரக மூதலாளித்துவ சக்தி என்று சமர் கிறியது மேற்குறித்து வாதத்திலிருந்தே!

சுவீடனிலிருந்து நோர்வே பிரித்துச் சென்றபோது, நோர்வேயில் தசேயு மூதலாளிகளின் ஜனநாயகத்திற்கான போராட்டமாகவே அது அமைந்தது. இலங்கையின் குறிப்பான சமூக அடிப்படையானதல்ல. வலுவான தரக மூதலாளித்துவம், நிலப் பிரபுத்துவ ஆதிக்க சக்திகள் ஒரு பக்கத்திலும், இன்னொரு பக்கத்தில் காலித் தொழிலாளர்கள், வறியசாலி விவசாயிகள் என்ற பிரிந்து போய்கிடக்கிறது. இடையில் தரக மூதலாளித்துவத்தை எட்டிப்பிடிக்க முயலுக்கின்ற மத்தியதர வர்க்கத்தின் மலேணிகளும், நாளாந்தம் வறிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது கொண்டிருக்கும் அதன் கீழ்ணிகளும் அமைந்திருக்கிறது.

ஒவ்வொரு வர்க்கமும் தனது தலையைக் காக தசேயு கோஷத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும். இதனை அரசியல் ஏமாற்றுகாகவும், நிதிக்கொள்ளைக்காகவும், பல தடவைகள் மூதலாளித்துவ வர்க்கத்தினர் குடியரசு மூழ்கக் கங்களையப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள் என்கிறார் ஒரு சிந்தனையாளர். ஒரு குறித்த நாட்டில் நிதிக் கொள்ளையை வலுவாக நடத்துகின்ற வர்க்கம் அல்லது ஆதிக்கத்தின் மிகவும் கீழ் நிலையிலுள்ள வர்க்கம் தனது தலையைக் காக தசேயுக் கோஷத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும். இந்த வகையில் தமிழீழ தசே விடத்தலைப் போராட்டத்தை ஆதிக்க செலுத்தும் தரக மூதலாளித்துவ வர்க்கம் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. சீனாவில் இந்த நிதிக் கொள்ளை நடத்துவதில் தசேயு – தரக மூதலாளிகளுக்கிடையில் நிலவிய போட்டியின் விளைவாதான், தசேயு மூதலாளிகளின் தரக மூதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான

போராட்டமாகும். ஆனால் இந்த சமூகத்தில் தரக முதலாளிகளின் பக்கத்தில் இருந்த ஏகாதிபத்திய சார்பு நிலைக்கு, எதிரான ஒரு போக்கு தசேய முதலாளிகளிடம் இருந்ததை மூற்றிலும் மறுக்கமுடியாது.

இதவிட துண்டிலில் சொன்னதுபோல LTTEயும் தரக முதலாளித்துவத்தின் சில இயல்புகளையும் பொறுத்திப் பார்ப்பதன் மூலம் LTTE தரக முதலாளித்துவ சார்பானவர்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது என்கின்ற வாதத்தில் ஒரு மயக்கமான நிலை இருக்கின்ற போதிலும், இவர்களால் கட்ட, LTTE யார்? அந்தக் குழுவிற்குப் பின்னாலுள்ள சமூக சக்திகள் யார்? என்ற விவாதத்திற்கான ஒரு குறித்த புதிய அடிப்படையையாவது தரமுடியாமல் இருக்கிறது என்பது துர்பாக்கியமானதே. LTTE தசேயசக்திகள் என்று அடித்துக் கொள்ளுதல் என்ற நியாயமான காரணங்கள் இருக்கின்றன என பிரஜைகள் சொன்னால் அதனைத் தாண்டி கருத்துத் தரக்கூடியதாக ஒரு முடிவிற்கு வர வாய்ப்புண்டு.

LTTE சிறிலங்கா இராணுவத்தைக் கொண்டு போடுகிறது. இந்திய இராணுவத்துடன் உக்கிரமாக மோதியது என்ற இயல்புகளைக் மட்டும் வதைத்துக்கொண்டு, LTTE இடம் தசேயத்தன்ம இரூபத்தாக கொச்சையாகக் கொள்ள முடியாது. மக்கள் யுத்தம் - சமரன் குழுவின் LTTE இனரின் போராட்டத்தை ஆதரித்து எழுதிய பிரச்சுரத்திலும், LTTE சிறிலங்கா அரசின் மோதலின் தொடர் இரூப்பினால் LTTE இன் இந்தத் தாக்குதல்களை வீரம் செறிந்த விடுதலைப் போராட்டமாக கற்பனை செய்து கொண்ட LTTE தசேய சக்திகளாகச் சித்தரிக்க முயன்றுள்ளனர். LTTE - சிறிலங்கா அரசுச் சண்டையில் ஆயிரக்கணக்கான பாலகர்களே LTTE பலிகொடுத்து இருக்கிறது. பல சிங்கள இராணுவத்தினர் சித்தப்போனார்கள். இதில் முதலாவது தியாகம் என்றும் இரண்டாவது வற்றி அல்லது வீரம் என்றும் வரணிக்கிறார்கள் இவர்கள். இந்த இரண்டும் தான் LTTE இவர்களுக்குத் தசேய சக்தியாகக் காட்டியிருக்கிறது. LTTE இன் இந்தப் போராட்டத்தின் அரசியல் அடிப்படை என்ன? இந்த சாவுகளின் அரசியல் விளைவு என்ன என்பதைப் பார்க்க மறுக்கிறார்கள். ரஷ்யாவில் நரோடனிக் குகளின் சாவு தியாகமாக இருக்கவில்லை. அவர்களின் இலக்குத்தான் எமது பிரச்சினை. 'இப் போராளிகள் அமைப்புகளில் எவையேனும் தசேய இன விடுதலைப் புரட்சிக் கான திட்டம் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை' என்கிறது சமரன். திட்டமிடப்படாத யுத்தம் எப்படி தசேய யுத்தம் ஆகலாம்? எங்கே தசேய பொருளாதாரத்தைக் கட்டி எழுப்பப் போகிறது? எந்த சக்திகளுடன் அயக்கியம், யார் எதிரிகள் என்ற குறிக்கோள் இல்லாமல் போராட்டம் தொடர்கிறது. இங்கே இவர்கள் பாட்டாளி வர்க்க சக்திகள் இல்லை என்பது சமரனுக்கும் தெளிவு. அப்படியானால் இவர்கள் யார்? எந்த சக்திகளுடனும் அணிசேரத் தயாரான நிலையிலுள்ள திட்டமற்ற இந்தக் குழு யாருக்குப் பலமாக அமையும்? அல்லது யாரால் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்பட முடியும்? என்ற கேள்விகளுக்கு சமரனிடம் பதிலில்லை. நிச்சயமாக இன்றைக்குச் சமூகத்தில் பலம் பொருந்திய ஆதிக்கத்திலுள்ள சக்திகளின் பலாகவே அது அமை முடியும். அந்த வகையில் இலங்கை போன்ற நாடுகளில் ஆதிக்கத்திலுள்ள சக்திகளான தரக முதலாளித்துவத்தின் பக்கமே LTTE சார்ந்து நிற்க முடியும்.

இங்கே இவர்கள் தசேய இயல்பு என்று குறிப்பிடுவது LTTE இனரின் விடாப்பிடியான தாக் குதல்களதை தான். உண்மையில் இந்தத் தாக் குதல்கள் தொடர்பாக இவர்களே இவர்களிடம் முரண்பட்டதுக் கொள்கிறார்கள் என்பது வேறு விடயம். இந்தத் தாக் குதல்களை தசே விடுதலையைப் போராட்டம் என்கிறார்கள். ஈழத் தமிழர்களின் சமூகநீரணய உரிமையைக் காண்போராட்டம் 1983 இல் ஒரு தசேய விடுதலையுத்தம் என்ற வடிவத்தை எடுத்ததிலிருந்து, அது பல வேறு இடங்களைக் கடந்து அது இலங்கை அரசிற்கும் வி.பு களக்கும் இடையிலான உள் நாட்டு யுத்தம் என்ற வடிவத்தை எடுத்திருக்கிறது. (அடுத்த கலாபிக் 5) 'எந்தவொரு தசேவிடுதலையுத்தமும் ஒரு மக்கள் யுத்தம்' (அதே நூல் பக்கம் 17) பரந்துபட்ட மக்கள், ஜனநாயக மறுப்பின் மன காரணமாக, அமைப்பு ரீதியாகத் திரண்ட தாங்களின் விடுதலையைக் காக்கப் போராட்ட முடியாமல், அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்பட்டது, அவ் அமைப்புகளின் பலத்தைச் சார்ந்து போரிடுவதற்கு வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவதால் தங்களின் விடுதலையைக் காக்கப் போராட்ட முடியாமல் வெறும் பார்வையாளர்கள் என்ற நிலையில் வகைக்கப்பட்டதுள்ளனர். (அதே நூல் பக்கம் 17) எந்த ஒரு தசே விடுதலையுத்தமும் மக்கள் யுத்தம் LTTE இன் யுத்த தசே விடுதலையுத்தம் ஆனால் LTTE இன் யுத்தம் மக்கள் பார்வையாளராக வகைக்கப்பட்டதுள்ள யுத்தம். இவ்வாறு முரணான குழப்பங்களை சமரன் தனக்குத் தானே கொண்டிருப்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும்.

இந்தக் கட்டுரையில், LTTEஐ தசேய சக்தியாக முன் நிறுத்துவதற்கான அடிப்படைக் காரணமாக இந்திய இராணுவத்திற்கும், இலங்கை இராணுவத்திற்கும் எதிராக LTTE நடத்திய தாக் குதல்களும், அதன் விடாப்பிடியான யுத்தத் தையுமே முன் வகைக்கிறது. இந்த யுத்தங்களின் தோற்றம், பற்றியதும் தமிழீழ தசேய விடுதலையைப் போராட்டம் தொடர்பானதுமான வரலாற்று ரீதியான நோக்கு நிலை எதுவுமின்றி சண்டையை மட்டும் தனிமைப்படுத்திப் பார்த்து LTTE ஐ நியாயப்படுத்துவதிலிருந்து சமரன். இந்திய அரசும் இலங்கை அரசும் உடன்பாடுகளை (ராஜீவ்-ஜெயவர்தனா ஒப்பந்தம்) செய்து கொண்டிருந்த காலப்பகுதியில் LTTE இனால், நுசுமூளும் தவிரந்த ஏனைய குட்டி முதலாளித்துவக் குழுக்கள் ஈழப்பகுதிக் குள் நுழைய முடியாதவாறு தடை செய்யப்பட்டிருந்தன. இந்தக் குட்டி முதலாளித்துவக் குழுக்களை LTTE தனது பாசிச நடவடிக்கைகளாக கட்டாக இந்தியா பக்கம் முற்றாக இறுக்கி விட்டிருந்தது. ஏற்கனவே ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த இந்தக் குழுக்கள், தமது குழு நலன் நிலை நாட்டிக்கொள்ள தமிழ் மக்களின் மொத்த நலனையும் இந்தியாவிடம் அடக்குவதைத் தவிட்டு LTTE இற்கு எதிராகப் போராட்டம் என்பதையே இறுதி இலட்சியமாகக் கொண்டன. (பிற்காலத்தில் மொத்த மக்கள் மீதும் தமது காட்டுமிராணித் தனத்தை இந்திய இராணுவத்தோடு இணைந்து இக் குழுக்கள் அரங்கேற்றின) இதனால் இந்தக் குழுக்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் இந்தியாவிற்கு சிரமம் இருக்கவில்லை. இனி LTTE இன் குழு நலனைத் திருப்பிப் படுத்த வேண்டியதே இந்தியாவின் முக்கிய பிரச்சினையாக அமர்த்தது.

1987யுடனான சமாதான ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டது. இந்த ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டதும் தமிழ் பசேம் மக்கள் ஒருவித மகிழ்ச்சியை அடைந்தனர். அரசின் அடக்கு முறைக்கு மிகவும் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருந்த மட்டுநகர், திரும்பலை மக்கள் குறிப்பாக ஒருவித நிம்மதியை பெற்றுக் கொண்டதாக உணர்ந்தனர். (Broken palmyra)

வடமராட்சி 'ழிநசயவழனை டிநசயவழனை' முடிந்த பின்னர், யாழ்ப்பாணத்திற்கு விஜயம் செய்த இந்தியத் தபுவராலயத்தின் சேர்ந்த திரு.ப+ரி என்பவருடன் LTTE பச்சுவார்த்தை நடத்திய பின்னர், LTTEஇன இந்தியா, தமிழ் மக்களின் தனியான தலமையாக அங்கீகரித்து விட்டதாக யாழ்ப்பாணம், தமிழ் பத்திரிகைகள் மலமாகவும், இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் அறிக்கை விடுத்தனர். ராஜீவ் காந்தியுடன் பச்சுவார்த்தை நடத்தப் போவதாகக் கூறிக்கொண்டு, திரு.பிரபாகரன் (24 ய+ல 87) இந்திய விமானப்படை ஹெலிகாப்டரில் (Helicopter) யாழ்ப்பாணம் சதுமலையிலிருந்து டெல்லிக்குப் பயணமானார்.

ஓப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டு நடவடிக்கை தொடர்பாக கொழும்பு ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தது. ஆனால் டெல்லிக்கு கொண்டு செல்லப்பட்ட, பிரபாகரன் திரும்பி வரவில்லை. 30 ய+ல 87இந்திய இராணுவம் பாலாலிக்குள் நுழையத் தொடங்கியது. அப்போது LTTEஇன் பிரச்சனை பிரபாகரனைப் பாதுகாப்பாக யாழ்ப்பாணம் கப்பிடுவது தொடர்பாகவே இருந்தது. சந்திக்குச் சந்தி பிரபாகரனின் படங்கள் வகைக்கப்பட்டு தோண்டுகள் கட்டப்பட்டு 'தலவைர் எங்கே' என்ற கோஷத்தின் கீழ் போராட்டங்கள் நடந்தன. ஆகஸ்ட் 2, பிரபாகரன் பலாலியிலிருந்து இந்திய இராணுவத்தின் பலத்த பாதுகாப்புடன் கொண்டுவரப்பட்டு சதுமலையில் மீண்டும் விடப்பட்டார். பிரபாகரன் ராஜீவ் காந்தியுடன் நடத்திய பச்சுவார்த்தை என்ன? அது எந்த அடிப்படையில் அமறைந்தது என்பது ஆரம்பத்திலிருந்தே கேள்விகுறியாக அமறைந்தது. மோதல் தொடங்கியதும், விடுதலைப் புலிகளாலும், இந்திய அரசாலும் இவ்வெதிர்த்திற்கு வந்தன. இந்த விடயத்தில் ராஜீவ் LTTE இற்கு அளித்த உறுதி மொழிகளை பிரபாகரன் பரணமாக ஒப்புக் கொண்டிருந்தார்.

1. தீர்வுத் திட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகள் தீர்த்து வகைக்கப்படும்.
2. விடுதலைப் புலிகளின் தலமையில் வடக்கு கிழக்கு இணைந்த ஒரு இடக்கால அரசு நிறுவப்படும்.
3. தமிழ் மாநில பொலிஸ் நிர்வாகம் புலிகள் வசம் ஒப்படைக்கப்படும்.
4. இந்திய சமாதானப்படை தமிழ் மக்களின் பாதுகாப்பிற்குப் பொறுப்பேற்கும்.

இந்த உறுதிமொழிகள் தொடர்பாக LTTEஇன் 'இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம்' - விடுதலைப் புலிகள் நிலைப்பாடு' என்ற வளையீட்டில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டது.

'பாரதப் பிரதமரின் உறுதிமொழிகளை அடுத்து நாம் ஆயுதங்களாகக் கையளிக்க இணங்கினோம். தமிழ் மக்களின் நலன்கள் பேணப்படும் பட்சத்தில், இந்திய இலங்கை ஒப்பந்த அமலுக்கு ஒத்துழைப்பதாகக் கூறினோம்'

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

‘நாம் வாக் களித்தபடி கணிசமான தொகையில் எமது ஆயுதங்களை இந்திய அமைதிப்படவை வசம் ஒப்படைத்தோம். இந்தியாவுடன் நல்லுறவைப் பேணும் நல்லணை மயற் சியாக, இந்திய இலங்கை ஒப்பந்த அமலுக்கு எமது ஒத்துழைப்பின் அறிகுறியாக நாம் ஆயுதங்களைக் கையளித்தோம். இடக்கால அரசு நிறுவப்பட்டதும் எஞ்சிய ஆயுதங்களையும் கையளிப்பதாக வாக் குறுதியளித்தோம்.’

4 ஆகஸ்ட் 1987 சமூகமலையில் LTTE இனால் நடப்பெற்ற பொதுக் கட்டத்தில் வ.பிரபாகரன் பச்சுகையில்.

‘உங்கள் பாதுகாப்பிற்காக, உங்கள் விமோசனத்திற்காக, உங்கள் விடுதலையைக்காக நாங்கள் ஏந்திய ஆயுதங்களை இந்திய அரசிடம் ஒப்படைக்கிறோம். நாம் இந்த ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கும் கணத்திலிருந்து, எமது மக்களாகிய உங்களின் பாதுகாப்பு என்ற பொறுப்பையும் இந்தியாவிடம் ஒப்படைக்கிறோம்’

இது தொடர்பாக மறைக்கப்பட்ட அதே நேரில் -

‘பிரபாகரன் தனது வாக் குறுதியை நிறைவேற்றினார். பாரதம் மீதான தனது நல்லணைத்தை வளரிப்படுத்தினார். தமது மக்களின் நலன் பேணப்படும். தமது மக்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படும் என்ற நம்பிக்கையில் ஒப்பந்த அமலுக்கு இசைவாக ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தார்.’ இதன் பிறகு LTTE இனது ஊதுகூழல்களாத் தொழிற்பட்ட EROS உம் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்தது. LTTE இனரும் ஆயுத ஒப்படைப்பைக் கட்டம் கட்டமாக நிகழ்த்தினார்.

இந்திய அமைதிகாக்கும் படவை இலங்கையில் தலையிட்டதும் அனதத்து ஈழப்போராளி அமைப்புகளுக்கும், ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கும்மாறு அது ஆணை பிறப்பித்தது. ஆனால் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தத்தை ஏற்க மறுத்து ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க மறுத்து விட்டது. (அடுத்த காலப்பகுதி.8)

பிரபாகரனுக்கும் ராஜீவ் விற்கும் இடையில் நடத்த பச்சேச்சுவார்த்தையில் தமிழ் மக்களின் இறைமையையும் தசீய நலன்களும் உத்தரவாதப்படுகிறதா? ஈழக் குழந்தைகளுக்கும் கட்ட இதுதெட்டத் தெளிவாக விளங்கும். இங்கே மூதனம்பைப்படுத்தப்படுவதெல்லாம் தமிழ் பச்சேம் மக்களின் தசீய நலன்களல்ல. விடுதலைப் புலிகளின் அதிகார வறித்தனமும், அதனது தனிப்பட்ட குழுவை நலன்களும் தான்.

இந்த ஒப்பந்தம் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினை பற்றிய அபிப்பிராயத்தை அபியோடும் மறுக்கிறது. அபிப்பிராயத்தையே தமிழ் மக்களின் தேசிய அபிவிருத்திகளோடும் முரண்படக்கிறது. இதனையே விடும்படிப் புலிகள்

‘இலங்கை மக்கள் ஒரு பல்கலை சமுதாயமாக ((Plural society) வாழ்கிறார்கள். இதில் தமிழர்கள் ஒரு இனக்குழு (ethnic group) என்ற ரீதியில் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம், ஈழத் தமிழினத்திற்கு வரவிருக்கணம் அளிக்கிறது.

இந்திய அரசின் இந்த விளக்கம் எமது போராட்டத்திற்கு மட்டுமல்லாமல் தீவிர இனக் கோட்பாட்டையும், தேசிய சூழ்நிலையை உரிமைப் பிரச்சினையையும், குழிதோண்டிப் புதைத்து விடுகிறது (இ.இ.ஒப்பந்தம். வுப.பு.நிலைப்பாடும்.பக் 5)

தமிழ் பசேமம் மக்களின் உரிமையை இவ்வாறு அபிப்பிராயத்தையே நிராகரிக்கின்ற இந்த ஒப்பந்தத்தைப் புரிந்து வைத்திருந்த LTTE எந்த அபிப்பிராயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டது. எந்த அபிப்பிராயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டது. எந்த அபிப்பிராயத்தில் ஆயுதங்களை கையளிக்க முன் வந்தது. ராஜீ வுடன் நடந்த பேரேதிலும் முதன்மைப்படுத்தப்பட்டது. LTTEஇன் குழு நலனே தவிர, தமிழ் பசேமம் மக்களின் தேசிய நலன்களல்ல. இந்தக் குழு நலன்களின் அபிப்பிராயத்தையே ஆயுதம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதன் பிறகு தமது சொந்த நலனுக்காக இந்தியாவின் பாதங்களில் பிரபாகரன் விழந்து கிடந்தார். மிகுதிப் பகுதி ஆயுதம் இடக்காலநிர்வாக சபை அமைக்கப்பட்ட பின்னர் ஒப்படைக்கப்படும் என்றது LTTE.

ஒரு பகுதி ஆயுதம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இடக்காலநிர்வாக சபை அமைக்கப்படுகின்ற அந்த இடக்காலத்தில் நிர்வாக சபை அமைக்கப்படுகின்ற அந்த இடக்காலத்தில் நடந்தது பச்சையான அதிகாரப்பேரம் மட்டும் தான். அந்த அதிகாரப் பேரத்தில் தோல்வி கண்ட LTTEஇன் மனவெளிப்பாடான IPKF மீதான தாக்குதல்களும், ஆயிரக்கணக்கான மக்களதும், பரோளிகளினதும் உயிரிழப்புகளும்மாகும்.

இடக்காலநிர்வாக சபை ஒன்று அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும், இந்த இடக்கால நிர்வாக சபை மாகாணசபைத் தேர்தல் நடப்பெறும் வரையிலே பிக்கும் என்றும், இதில் எட்டு உறுப்பினர்கள் பங்கு பெறுவார்கள் என்றும், LTTE மட்டுமே என்றும், TULF இரண்டு பேர், அரசு ஊழியர் இரண்டு பேர், ஏனைய குழுக்கள் ஒரு ஆள் என்ற அபிப்பிராயத்தில் இவ்வுறுப்பினர்கள் இடம்பெறுவார்கள் என்றும் இந்திய தரப்பில் முன்மொழியப்பட்டது.

இந்த வளையிலே இந்திய இராணுவத்துடன் LTTE அதிகமான உறவுகளை வளர்த்துக் கொண்டதோடு, LTTE இன் மலே மட்ட உறுப்பினர்களுக்குக் கட்ட, இத்தீர்விலும் இந்தியாவிலும் கணிசமான நம்பிக்கைகள் வளர்த்தன. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தான், LTTE இன் யாழ்ப்பாணத் தளபதி புலநே திரனதும் திருமண வைபவங்கள் நடந்தன. இத்திருமணத்திற்கு இந்திய இராணுவ உயரதிகாரிகளும் சமீப கமளித்து இவர்களோடு ஓரே மசேயில் விருந்துண்டு மகிழ்ந்தனர்.

ஆனால் இந்தியா LTTE ஐ மூழ்கியாக நம்பத் தயாராக இருக்கவில்லை. LTTE உம் மொத்த தமிழ் மக்களின் நலனை விட குழுவெனையே தூக்கிக் பிடித்தது. அதற்காக எந்த மலோதிக் சக்திக்கும் தமது நலனை அடகு வகைகத் தயாராக இருந்தது. ஆனால் இந்தியா இதற்கு இணங்கி வருமா என்ற சந்தேகம் ஒரு புறத்தில் LTTE இற்கு இருந்த அதே நேரம், ஆயுதமற்ற பச்சைவார்த்தை அரசியல் குழுவாக LTTE தொடர்ந்து நிலைகொள்ள முடியாது என்பதும் LTTE இற்கு தெளிவாகத் தெரியும். இதனால் இந்த அடிப்படையிலேயே தனது தொடர் ஆதிக் கத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளல் என்ற வகையிலேயே LTTE இன், இந்தியாவாடனான பச்சைகள் அமைந்தன. மாதம் அயம்பது கோடிர்பாய் வரை இந்தியாவிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள LTTE இணங்கியது. இதனைப் பின்னர் தனது இராணுவச் சலவிற காகப் பெற்றுக் கொண்டதாக LTTE அறிவித்தது.

இதவேளை இந்தியாவிற்கும் LTTE தொடர்பான பல சந்தேகங்கள் இருந்தது. கடந்த காலங்களில் இந்தியா தவிரந்த ஏனைய நாடுகளுடன் LTTE இற்கு இருந்த உறவுகளும், கிட்டுப் போன்ற LTTE இன் தளபதிகளுடாக இலங்கை அரசுடன் LTTE இற்கு இருந்த உறவுகளும், பாகிஸ்தான் சார்பான இந்தியாவின் தீவிரவாதக் குழுக்களுடன் LTTE வதைத்துக் கொண்டிருந்த உறவுகளும், இந்தியாவிற்கு LTTE மீது மூழ்க நம்பிக்கையடைய தடையாக அமைந்தன.

இந்நிலையில் இந்தியாவின் ஆசியுடன் உருவாகி 3 லவயச என்ற பிரபலமாகியிருந்த ENDLF என்ற துரோகக் குழுவும் பல மக்கள் முன்தோன்றிற்று. யாழ் கடற்கரை வீதியில் முதன் முதலாக இந்த துரோகக் குழுவின் முகாம் ஒன்று அமைக்கப்பட்டது. இம் முகாம் அமைக்கப்பட்டதும், LTTE ஆலும், அவர்களின் கையாட்களினாலும், முகாம் தாக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து துப்பாக்கிகளுடன் மக்கள் முன்தோன்றினர். இவ்வாறு பல இடங்களில் இந்தியாவின் அயந்தாம் படையாகச் செயற்பட்ட குழுக்களின் முகாம்கள் நிறுவப்பட்டன.

இதனைத் தொடர்ந்து யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் இக் குழுக்களுக்கு எதிரான வகைஜனங்களினதும், மாணவர்களினதும் நடவடிக்கை தொடர்பாக ஒரு மாணவர் பொதுக் கட்டம் LTTE இற்கு ஆதரவான மாணவர்களினால் கட்டப்பட்டது. இப்பொதுக்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

கட்டத்தில் இக்குழைக்களை; எதிர்த்துச் செயற்பட குறிப்பாக யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் முன் வரவேண்டும் எனக் கோரிக்கை விடப்பட்டது. ஆனால் பொதுக் கட்டத்தின் இறுதியில் LTTE இனம் அவ்வமைப்புகள் மீதான தடையை நீக்கி சூதந்திரமாக இயங்கக் கட்டிய ஒரு ஜனநாயகத் தன்மையை வழங்க வேண்டும் என்றும், இதனிடாகவே அவ் அமைப்புகளின் இந்திய சார்பான நிலையைக் குறைக்கலாம் என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. இந்தக் கருத்தை LTTEஇனரிடம் மாணவர் பிரதிநிதிகள் கட்டிய போது LTTEஇனம் அது தொடர்பாக ஆலோசிப்பதாகக் கூறினார்.

சில நாட்களின் பின்னர் ஏனைய அமைப்புகளிலுள்ள போராளிகளை LTTE தனது அமைப்பினுள் உள்வாங்கத் தயாராக இருப்பதாக அறிக்கை விடுத்தது.

ஆனால், ஏனைய துரோகக் குழைக்கள் ஆயுதங்களுடன் பரவலாக உலாவத் தொடங்கினர். 1, செப்டம்பர் 87 இல் குளப்பிட்டிச் சந்தியில் காவலுக்கு நின்ற LTTE உறுப்பினர், வான் ஒன்றில் வந்தவர்களால் கைது செய்யப்பட்டு தாக்கப்பட்ட பின்னர் விடுதலை செய்யப்பட்டார். மானிப்பாய், K.K.S சூன்னாகம் ஆகிய பகுதிகளில் LTTE இனம் துரோகக் குழைக்களால் தாம் தாக்கப்படுவதாக ஒலி பெருக்கிகளில் அறிவித்தனர்.

15, செப்டம்பர் 87 அன்று அயந்து கோரிக்கைகள் முன்வைத்து LTTEஇன் அரசியல் பொறுப்பாளராக இருந்த திலீ பனின் பிரபல சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் ஆரம்பமானது. திலீ பனை உண்ணாவிரதம் இருக்க வைத்துவிட்டு மறுபுறத்தில் LTTEஆனது இந்திய தபதுவராக இருந்த டிக்ஸிற் உடன் அதிகாரப் பேரம் நடத்திக் கொண்டிருந்தது. 26 செப்டம்பர் 1987, உண்ணாவிரதத்தின் பன்னிரண்டாவது நாளில் இறந்து போனார்.

திலீ பனின் உண்ணாவிரதம் ஆரம்பித்த போது முன்வைக்கப்பட்ட கோரிக்கைகள் பின்வருமாறு

1. பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் இன்னும் தடுப்புக் காவலில் அல்லது சிறைகளில் உள்ளோர் விடுவிக் கப்பட வேண்டும்.
2. புனர்வாழ்வு

என்ற பெயரில் தமிழர் தாயகத்தில் நடத்தப்படும் சிங்கள குடியிறேறங்கள் உடனடியாக நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

3. இடக்கால அரசு நிறுவப்படும் வரை புனர்வாழ்வு வலைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

4. வட கிழக்கு மாகாணங்களில் பொலிஸ் நிலையங்கள் திறக்கப்படுவது நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

5. இந்திய அமைதிப்படையின் மறைபார்வையில், ஊர்காவல் படகைக்கு வழங்கப்பட்ட ஆயுதங்கள் திரும்பப் பெறப்பட்டு, தமிழக கிராமங்கள் பள்ளிக்கூடங்களில் குடிகொண்டுள்ள இராணுவ, பொலிஸ் நிலையங்கள் மூடப்பட வேண்டும்.

இந்தக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்து LTTEஇன் அரசியல் பிரிவுத் தலைவன் உண்ணாவிரதம் இருந்த அதே நேரம் இந்தியாவிற்கும், LTTE இற்கும் இடையில் அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பாகவே பேச்சுக்கள் நடந்தன. இந்தக் கோரிக்கைகளும், உண்ணாவிரதமும் தில் பனின் இறப்பும் அதிகாரத்தை விடாததைப் புலிகள் வசம் கைப்பற்றிக் கொள்வதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்ட துரூபுச் சீட்டுக்களே ஒழிய வேறில்லை. இங்கெல்லாம் விடாததைப் புலிகளின் தனிப்பட்ட குழுவால் நலன்களே அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தன. எந்த வகையிலும் தமிழ் பேசும் மக்களினது நலன்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படவில்லை.

28 செப்டம்பர் 87இல் LTTE இந்திய அரசின் அதிகாரப் பேரம் ஒரு முடிவுக்கு வந்தது. தில் பனின் உண்ணாவிரதக் கோரிக்கைகள் முழுமையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை. இடக்கால நிர்வாக சபையின் உறுப்பினர்கள் எட்டிலிருந்து பன்னிரண்டாக உயர்த்துவது என்றும், அதில் LTTEஉறுப்பினர் தொகையை மீன்றிலிருந்து ஏழாக உயர்த்துவது என்றும் முடிவு காணப்பட்டது. இதற்கு இணங்கிய LTTE பதினாறு பேரைத் தெரிவு செய்து இலங்கை ஜனாதிபதியின் முடிவுக்கு அனுப்பியது. இத்தோடு தில் பன் கோரிக்கைகள் நின்றும் போயின.

இதனால் இன்றைக்கு வரை எதற்காக தில் பன் உண்ணாவிரதம் இருந்தான் என்ற கேள்வி விடையாக காணப்படாததாகவே கிடக்கிறது.

'Why then did Thileepan die? That was a question for which no satisfactory explanation could be found' (Broken palmyra)

இந்தப் பரேத்தின் ஓர பகுதியாகவே LTTE இற்கு மாதா மாதம் அயம்பது கோபி ரஃபாய் தருவதாக இந்தியா ஒப்புக் கொண்டதாக இருதரப்பாலும் பின்னர் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டது.

பின்னர் 02 ஓக்டோபர் 87, குமரப்பா, புலநேதிரன் உட்பட 17 பரே பருத்தித்துறை கடற்பகுதியால் சனெறு கொண்டுபுந்த ;போது 'ஆயுதங்களுடன் சனெற்றனர்' என்ற குற்றச்சாட்டின் பெயரில் சிறிலங்கா இராணுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டனர். இதற்கிடையில் LTTE இனால் இடக்கால நிர்வாக சபையின் தலைவர் பதவிக்கு, இலங்கை ஜனாதிபதியின் தெரிவுக்காக அனுப்பி வகைக்கப்பட்ட மீனாறு பெயர்களில் N.பத்மநாதன் என்பவர் தொடர்பாக முரண்பாடுகள் முற்றிற்று. கைது செய்யப்பட்டவர்களை கொழும்பு கொண்டு செல்ல முற்பட்ட போது சயனடை அருந்தி குமரப்பா, புலநேதிரன் உட்பட பன்னிரண்டு பரே மரணமாயினர். இதனோடு கட்டவே LTTE இனால் K.K.S இலுள்ள இலங்கை சீ மெந்துக் கட்டடத்தாபனத்தின் பு.ஆ.ஜெயமான, யு.பு.ஆஇ கஜநாயக ஆகிய சிங்களவர்களை 6 ஓக்டோபர் காலசுட்டைக் கொண்டு போட்டனர். பின்னர் ரஃபாகினிக் கட்டடத்தாபனத்தில் வேலை செய்த இரு சிங்களவர்களும் LTTE இனால் கைது செய்யப்பட்ட இராணுவத்தினர் பன்னிரண்டு பேரும் கொல்லப்பட்டனர். இத்தோடு இந்தியா - LTTE உறவு களேவிக் குறியாக அமனத்தது. 10 ஓக்டோபர் மாலசை இரண்டு மணி அளவில் LTTE-IPKF ராணுவரீதியான மோதல் ஆரம்பமானது.

'எமது இயக்கத்தால் அன்றே நிராகரிக்கப்பட்ட மாகாணசபைத் திட்டத்தையேதான் இந்திய - இலங்கை ஒப்பந்தம் இன்று முன்வைக்கிறது.'

(இ.இ. ஒப்பந்தம் வி.பு நிலபைப்பாடு பக் 9)

இத்திட்டம் தமிழ் மக்களின் அபிப்பேயையான பிரச்சினைகள், அவர்களது நியாயமான அரசியல் அபிலாசைகளை பார்த்தி செய்யுமென எதிர்பார்ப்பது அசட்டத்தமாகும். (அதேநில் பக்கம் 9)

இவ் ஒப்பந்தம் இந்தியாவினதும்;; இலங்கையினதும் ஆளும் வர்க்க நலன்களை

மட்டுமே பணுகிறது.

(இந்தியாவும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினையும், வளியீட்டு: அரசியல் பிரிவு வி.பு.பக் 15)

இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தம் தமிழீழ மக்களின் நலன்களையோ அன்றி அவர்களின் அரசியல் அபிவிருத்திகளையோ, பாதுகாப்பினையோ பணுவில்லை. மாறாக தமிழ் மக்கள் தொடர்ந்தும் சிங்கள இனவாத ஆட்சியின் கீழ் ஒடுக்கப்பட்டு வருவதற்கு வழிகோலியது. (அதே நூல் பக். 18)

இவ்வாறான வற்றுக்குக் கோசங்கள் மீலம் இந்திய அரசுடன் எதற்காக அதிகாரபரேம் நடத்தியது? இங்கே LTTE இற்கு முக்கியமானது யாருடைய நலன் என்பது மிகவும் வளியீட்டையாகவே விளக்கப்படுகிறது. இவ்வை எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல் சண்டை IKF - LTTE தொடங்கி நான்கு மாதங்களுக்குப் பிறகு 24 பெப்ரவரி 88 அன்று LTTE தலைவரால் கையொழுத்திடப்பட்டு அய்.நா.மனித உரிமைகள் குழுவிற்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்ட கடிதம் LTTE இன் நலன் தமிழ் பசேம் மக்களின் தசீய நலனா?; என்பதை நிரூபணமாகிவிட்டது.

உண்மையில் இந்த மோதல் ஆரம்பமாவதற்கு முதல் நடந்த பரேங்கள் LTTE இற்கும், இந்திய அரசிற்குமிடையிலான உறவில் ஏற்பட்டிருந்த நம்பிக்கையை வலுவிழக்கச் செய்ததின் ஒரு விளைவே. LTTE இன் தனிப்பட்ட குழுவை நலனை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்தப் பரேங்கள் அமையத் திருந்ததை LTTE இன் தலைவரால் கட்டி மறுக்க முடியாதபடி வளியீட்டிற்கு வந்துவிட்டன. தமது தனிப்பட்ட குழுவை நலனிற்காக எந்த சக்திக்கும் தம்மை அடக்குவதை LTTE தயாராக இருந்தது. LTTE யை நியாயப்படுத்துகின்ற சிலர், LTTE ஆரம்பத்தில் இந்தியாவை நம்ப முன்வைத்தது என்றும், பிறகு இந்தியாவின் நடவடிக்கைகள் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக மாறும் என்ற சந்தேகம் வலுத்த போது IKPF அய்த் தாக்கத் தொடங்கினர் என்றும் சொன்னார்கள். இவர்கள் LTTE என்ற அமைப்பு வளியீட்டையுள்ளம் கொண்ட, ஒன்றுமறியாப் பிரபாகரனின் அமைப்பு என்றும், தாம் பெரிய தத்துவார்த்த கர்த்தாக்கள் என்றும் கற்பனை செய்து கொண்டு அலகுகிறார்கள். LTTE இன் தத்துவார்த்த மீலவரேகளான அனரன் பாலசிங்கம், கண்ணாடி சிவக்குமார், சங்கரப் போன்றவர்கள் சின்னப் பிள்ளைகளல்ல.

ஐ.நா.மனித உரிமைகள் குழுவின் 44 அமர்வின் உறுப்பினர்களுக்கும்

பார்வையாளர்களுக்கும்,

புலிகளிடமிருந்து

24 மார்ச் 1988

Written by பி.இரயாகரன்
Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

அன்பான பிரதிநிதிகளே,

ஐ.நா தலமையைகத்துக்கும் சர்வதேச சஞ்சிலுவைச் சங்கத்துக்கும் நாங்கள் ஜெனிவா உடன்படிக்கையின் 49ம் ஆண்டின் 14 வரையான உடன்படிக்கையையும் மலேதிக சரேக்கைகளான 1,2 என்பனவற்றையும் ஏற்றுக் கொள்வதாக தெரிவிக்கிறோம்.

இதே நாளில், யுத்த நிறுத்தம் செய்யவும் பச்சுவார்த்தைகளை ஆரம்பிக்கவும் இந்திய பிரதமரான ராஜீவ் காந்திக்கு புதிய வணைடுகோள் ஒன்றை விடக்கிறோம். தமிழ் மக்களின் கௌரவம், பாதுகாப்பு, நலன்கள் என்பவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்த இந்திய அரசுடன் ஒத்துழைப்பதாக உறுதியளிக்கிறோம்.

இம்மாநாட்டின் உறுப்பினர்கள், பின்வரும் விடயங்களில் தீர்வு காண யுத்த நிறுத்தம் செய்யவும் பச்சுவார்த்தைகளையும் ஆரம்பிக்க இந்தியாவை வற்புறுத்த வணைடும் என்று கட்டைக் கொள்கிறோம்.

1. ஆயுத ஒப்படைப்பு
2. தமிழ் மக்களின் அடிப்படை அபிவிருத்திகளை நிறைவேற்றல்

எங்களுக்கு இந்திய அரசுக்கும் தமிழ் மக்களின் துயரங்களைக் கருகைக் உதவி செய்யும் படியும் வணைடுகோள் விடக்கிறோம்.

உங்கள் உண்மையுள்ள

வ.பிரபாகரன்

தலைவர், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள்

நன்றி : தாயகம்

அவர்களுக்கு இந்தியா யாரென்றும், இந்தியாவின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பாகவும் முன்னமே தெளிவாகத் தெரியும். இந்தக் கட்டத்தையே தசையசக்திகள் என்று புகழ்பாடிக் கொண்டிருப்பவர்கள், உண்மைகளை மீட்டி மறத்தல்; துவிட்டு சில சம்பவங்களை மட்டும் தனிமைப்படுத்துத்திப் பார்க்கின்ற கருட்டு மனோபாவத்தை விடுத்து, ஆரோக்கியமான விடயங்களை ஆராயும் நிலைக்கு வரவணைடும் என்பதே எமது அவா! 'அடுத்த

காலடியின் கட்டுரையில் தொடர்ச்சியான உண்மைகள் முற்றாக மறைக்கப்பட்டது, சண்டையை மட்டும் தனிமைப்படுத்திப் பார்க்கிற தன்மை மலேலோங்கி நிற்கிறது.

LTTEஅய்த் தசேய சக்திகளாகவும், விடுதலை வீரர்களாகவும், பார்க்க முயலுகின்ற 'சமரன்' போன்றவை LTTEஇற்கும் சிறிலங்கா அரசிற்கும் இடையிலான போரில் அழிந்து போனவர்கள் அப்பாவிப் பொது மக்களும், LTTEஇல் இணைந்து போராடிய 12,13 வயது சிறுபள்ளிகளும் தான். மாறாக LTTEஇன் தலமையோ அல்லது அதன் மார்க்கமோ அல்ல. LTTE எப்போதும் தமிழீழ தசேய விடுதலைப் போராட்டத்திற்குப் பாதகமானவே தனது செயற்பாடுகளை வரித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கும் LTTE என்ற அமைப்பின் குழுவும், அதன் தலைவர்களின் சொந்த குழுவும் பாதகப்படுமானால் LTTE யாருடனும் சமரசத்திற்குப் போக தயாராகவே உள்ளது. மக்கள் மீதோ, தசேத்தின் மீதோ எந்தவித நேசமற்ற இந்த சமீகவிரோதப் பாசிசக் குழுவும், தனது குழுவும் நலன்கள் பாதுகாப்பற்ற காக சிறிலங்கா அரசுடன் பல பசேசுவார்த்தைகளை இந்த போராட்டத்தின் ஆரம்பம் முதலே நடத்தியிருக்கிறது. சிறிலங்கா அரசும் LTTEஉம் அதன் அரசியல் மார்க்கத்திற்குப் பாதகமாக பொதுவாக நடந்து கொண்டதில்லை. 1986இல் சிறிலங்கா அரசு நடத்திய 'தமிழீழத்தின் குரல்' என்ற வானொலி ஒலிபரப்புச் சேவை இதற்கு நல்ல உதாரணம். இந்த ஒலிபரப்புச் சேவை LTTE இற்கும், மக்களுக்கும் பிற அமைப்புகளுக்கும் யாரால் எங்கு நடத்தப்படுகிறது என்பது தொடர்பாக மர்மமாகவே இருந்தது. விஜிதரன் என்ற மாணவன் கடத்தப்பட்டது தொடர்பாக யாழ்ப்பலகைக் கழக மாணவர்கள் நடத்திய போராட்டத்தின் போது இவ் ஒலிபரப்பு இம் மாணவன் கடத்தப்பட்டது EPRLF இன் செயல் என்றே அம்பலப்படுத்தியது. LTTE இன் சில இராணுவ நடவடிக்கைகளை விமர்சித்தாலும் குறிப்பாக ஏனைய குழுக்களையே விமர்சித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் வானொலி வடமராட்சியின் முற்புறச் செயலாளர் டாட்டிநசயவழைப் போது சிறிலங்கா அரசாலே நடத்தப்படுகிறது என அம்பலமாகக் கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்திலே ரலேலோ அழிக்கப்பட்ட போது கல்வியங்காடா என்னுமிடத்தில் இலங்கை விமானப் படையும்த் ரலேலோ குழுவினரைத் தாக்கியது. இந்த மோதலின் போது சிறிலங்கா இராணுவம் முகாமிலிருந்து வளியேற முயலவோ அல்லது தமிழ் பகுதிகள் மீது தாக்குதல் நடத்தவோ இல்லை. சிறிலங்கா அரசு அப்படி முயன்றிருக்கமானால், இந்த மோதலில் ரலேலோ முற்றாக அழிக்கப்பட்டிராது. இங்கே நாம் ரலேலோஇ சிறிலங்கா அரசு ஆகியவற்றை நியாயப்படுத்த முயலவில்லை. ரலேலோ என்ற துரோகக் குழு சரியான ஒரு சக்தியால் அழிக்கப்பட வேண்டியதே என்பதில் நாம் உடனடிப்புகிறோம். ஆனால் ஏன் சிறிலங்கா அரசு LTTE இற்கு சாதகமான இந்த முயற்சிகளை மேற்கொண்டது என்பது இன்றைக்கும் களேவிக் குறியதாகவே பலர் முன் உள்ளது.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் இன்னை LTTE அழிக்க முற்பட்ட போதும் இவ்வாறே நடந்தது.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எவ் - LTTE மோதலின் போது சில நுபு உறுப்பினர்கள் சிறிலங்கா அரசு முகாம்களுக்குச் சென்று முறையிட்ட போதும் இராணுவம் வளியேறவில்லை.

எப்போதும் சிறிலங்கா அரசினால் LTTE இன் அரசியல் வழிக்கோ, வளர்ச்சிக்கோ தடை இருந்ததில்லை. LTTE இலங்கையில் வாழ்ந்தால்தான், சிறிலங்கா அரசும் வாழ முடியும் என்ற நியாயம் உணரப்பட்டதின் விளைவே இது. இரண்டு பக்கத்திலும் யுத்தம் என்ற ப+ச சாண்டியைக் காட்ட முடியாமல் போகும் போது சமரசம் என்ற பச்சுவார்த்தை நடத்துவார்கள். இப்போதும் அது உடனடியாக நடத்தப்படக் கூடியதாகவே உள்ளது. இந்த வாய்ப்புகளை 'அடுத்த காலடியின்' கட்டாரை கட்ட மறுக்கவில்லை. 'அடுத்த காலடியானது அதற்கடுத்த காலடியை வகைக்கும் முன்னமே சமரசம் வந்து சேர்ந்து விடலாம். சிலவேளை மீண்டும் போர் தொடங்கலாம். இந்த சமரசத்திற்கும் இப்போதே முற்போக்குச் சாயம் ப+சி வதைத் திருக்கிறது சமரன் வெளியீடு.

1. இந்த யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் இரு தரப்பினராமே ஒரு நீண்ட யுத்தத்தை நடத்துவதற்கான அந்நிய உதவியைக் குறிப்பாக இராணுவ உதவியினை நாட வேண்டிய நிலை தோன்றலாம். இந்தக் கறிப்பிட்ட கட்டத்தில் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இலங்கை அரசிற்கும், விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பிற்கும் இடையில் பச்சுவார்த்தைக்கான ஒரு வாய்ப்பு தோன்றலாம். (பக் 16)

2. பரந்துபட்ட மக்கள் கட்ட ஜனநாயக மறுப்பின் காரணமாக அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்பட்டு அவ் அமைப்புகளின் பலனை சார்ந்து போரிடுவதற்கு வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவதால் தங்களின் விடுதலைக்காகப் போராட முடியாமல் வறும் பார்வையாளர்கள் என்ற நிலையிலேயே வகைக்கப்பட்டது: எந்த ஒரு தசேய விடுதலை யுத்தமும் ஒரு மக்கள் யுத்தமாகும். எனவே இக்கொள்கை ஈழத்தமிழினம் தசே விடுதலை யுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதற்கும் பாதகமாகவும், சமரசத்திற்குப் பணிந்து போவதற்கு வாய்ப்பினை உருவாக்கும் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது. (பக் 17)

(குறிப்பு: LTTEஇன் வரலாறு முழுவதும் ஈழத்தில் ஜனநாயக மறுப்பின் மை வரலாறே.)

3. குறுந்தசேயவாதக் கண்ணோட்டமும், அனதத்து ஜனநாயக சக்திகளையும் விடுதலைப் போரிற் கு ஆதரவாகத் திரட்டுவதற்குத் தடையாக இருப்பதுடன் அவர்களை எதிரிதன் பின்னால் திரட்டுவதற்கான வாய்ப்பை அளிக்கிறது. ஆகையால் குறுந்தசேயவாதமும் தசேய விடுதலையுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதற்குத் தடையாகவும், எதிரியுடன் சமரசம் செய்து கொண்டு பணிந்து போவதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. (பக் 17)

4. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு கடைப்பிடிக்கும் அயலுறவுக் கொள்கை குறிப்பாக ஈழத்தசேய இனத்தின் சூயநிர்ணய உரிமை அங்கீகரிக்க வேண்டும் என்ற கோட்பாட்டை அடிப்படையாகக் கொள்ளாமல், ஏதாவது ஒரு வழியில் உதவியைப் பெறுதல் அல்லது

இலங்கை அரசிற்கும் இந்திய அரசிற்கும் இடையிலுள்ள முரண்பாட்டை எப்படியாவது பயன்படுத்தி கொள்வது சாத்தியம் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில், அகில இந்திய, தமிழ் மாநில அரசாங்கங்களிடம், அரசியல் கட்சிகளுடனும் விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு உறவு கொள்ளும் கொள்கையும், ஈழத் தமிழினம் விடுதலையுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதற்குத் தடையாகவும், எதிரிகளுடன் சமரசம் செய்து கொண்டிருப்பது பணிகளும் வாய்ப்பை உருவாக்குகிறது. (பக் 18)

இவ்வாறு சமரசத்திற்கான வாய்ப்பு நிலை எப்போதும் தொடர்ந்து கொண்டிருப்பதாகவே LTTE ஐ தசேய சக்திகளாகப் பார்க்கும் அடூத் காலடியின் சமரன் வளையீடும் சொல்கிறது. ஒரு 'தசேய சக்தியும் தரகு மதலாளித்துவமும்' சமரம் செய்து கொள்கிற அடிப்படையிலேயே முரண்பட்ட இந்தக் கருத்தினை மக்கள் யுத்தம் குழுவாடும், பாதுகாப்புப் பரேவை, Nடகுவா போன்ற அமைப்புகளும் இறுக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு ஈழ தசேவிடுதலைப் போராட்டத்திற்கு 'புதுமன' யான அரசியல் மார்க்கத்தை முன் வைப்பது ஆச்சரியத்திற்குரியதே.

LTTEஇன் பத்து வருட காலச் சண்டையின் விளைவு என்ன? இன்றைய யுத்தத்தின் அரசியல் அடிப்படை என்ன? இன்றைய யுத்தத்தின் அரசியல் அடிப்படை என்ன? என்பவற்றை எல்லாம் இவர்கள் சிந்திக்க மறுக்கிறார்கள்.

சர்வதசே போதவைஸ்து கடத்தல்காரர்களிடமும், மொசாட் போன்ற சீ ரழிவாக் கும் பல்களோடும் இறுக்கமான தொடர்புகளை வைத்துக் கொண்டுள்ள இந்தக் கும்பலை எமது தசேத்தின் தசேயமாகத் தம்பட்டம் அடித்துக் கொள்வதில் தமிழ் பசேம் மக்கள் வெட்கித் தலை குனிய வேண்டும். இலாப நோக்கில் மட்டும் மொசாட்டின் ஆயுத விற்பனையில் எத்தனை வீ தம் LTTEஇற்குப் போயிருக்கும். விடயங்களையும் சம்பவங்களையும் ஓர் ஆழமான ஆய்வினை மலேலோட்டமான முடிபுகளை நியாயப்படுத்துத் முயல்கிறார்கள் இவர்கள்.

தன்னாசியப் பிராந்தியத்தில் இந்தியாவின் வல்லாதிக்க முக்கியத்துவத்தை நாம் அங்கீகரிக்கிறோம். இந்தியாவின் இந்து சமூத;திர சமாதானக் கொள்கையை வரவழைக்கிறோம். இந்தியாவின் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கொள்கையை மதிக்கிறோம். இந்தியாவின் பக்கோள அரசியல் நலன்களையும் வளையுறவாகக் கொள்கைகளையும் கௌரவிக்கிறோம். (இ.ஓ.ஓப்பந்தம் - வி.பு நிலைப்பாடு பக் 23)

தமது நலன்களுக்காக இந்தியாவின் காலபிக்குள் விழ பிரபாகரனும் விடுதலைப்புலிகளும் எப்போதும் தயாராகவே இருந்தனர்.

இந்திரா காத் தி இறந்து போனபோது பிரபாகரன் ராஜீ விற்கு எழுதிய கடிதம்.

(நபல்: பிரபாகரன் - தமிழர் எழுச்சியின் வடிவம் பக் 65)

இந்தியாவும் - பிரபாகரனும்

இந்தியாவையும் இந்திய மக்களையும் பிரபாகரன் எவ்வாறு நேசிக்கிறார் என்பதற்கு அன்னை இந்திராமறவின்போது அவர் வளியிட்ட அறிக்கையே சான்று பகருகிறது. அந்த அறிக்கையின் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அவரது உள்ளத்திலிருந்து வளிவந்த உணர்ச்சியின் சிதறல்களாகவோ காட்சி தருகின்றன.

மறைந்த அன்னை இந்திராகாத் தி மீது பிரபாகரனும் அவரது தோழர்களும் அளவாகாத மதிப்பு வதைத் திருந்தனர். மனிதகுலத்தின் ஒளிவிளக்காக அவரைக் கருதினார்கள். துயரூறும் தமிழீழ மக்களின் மீது அனுதாபமும், அக்கறையும் கொண்ட மாபெரும் தலைவராகவோ அவரைப் போற்றினார்கள். அவர் இறந்த செய்தி பிரபாகரனையும் தமிழீழ மக்களையும் மாபெரும் சோகத்தில் ஆழ்த்திவிட்டது. அதையொட்டி ராஜீ வ்காத் தி அவர்கட்கு பின்வரும் உருக்கமான கடிதத்தை பிரபாகரன் எழுதினார்.

அன்புடையீர்,

அன்னை இந்திராகாத் தி கொடிய கொலைஞர்களால் அகால மரணமடைந்த செய்திகேட்டு நாம் ஆழ்ந்த துயரமும் பரேதிர்ச்சியுமுற்றோம். மனித சமீகத்திற்கு இழக்கப்பட்ட மாபெரும் துரோகமான இக்கொலை பாதகச் செயலை நாம் வன்மையாகக் கண்டனம் செய்கிறோம்.

ஒடுக்கப்பட்ட மனித குலத்தின் ஒளிவிளக்காகவும், பாரததேசத்தின் உன்னத ஆத்மாவாகவும் திகழ்ந்த ஒரு ஒப்பற்ற பெரும் தலைவரை நாம் இழந்து நிற்கிறோம். தங்கள் குடும்பமும் இந்திய மக்களும் உலகமும் இந்த ஈழச் செயல் முடியாத பரேப்பால் அடையாத துயரத்தில் நாமும் பங்கு கொள்கிறோம்.

திரும்பி இந்திராகாந்தி உலக சமாதானத்திற்காகவும், மனித சூதந்திரத்திற்காகவும் அயராது போராடிய வீரங்களையாவார். ஓடும் கப்பலில் ஏழை மக்களின் ஏகோபித்த குரலாகத் திகழ்ந்தார். தீர்க்கதரிசனத்தோடும் பரண அரப்பணிப்போடும் பாரத தசேத்தை சோசலிசப் பாதையில் நிர்மாணம் செய்ய அயராது உழைத்தார். நவபாரதத்தின் சிறப்பியாகத் திகழ்ந்தார். இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் ஏகாதிபத்தியத்தையும் அதன் பரோதிக்க சதி வலைப்பின்னலையும் அவர் முழுமையாக எதிர்த்து வந்தார். தசேங்களின் சூயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையில் உலகெங்கும் நடப்பெற்ற தசேய விடுதலைப் போராட்டங்களை அவர் முன்னின்று ஆதரித்துவந்தார்.

அநாதரவான நிலையில் துயரூறும் தமிழீழ மக்களின் பால் அன்னை இந்திராகாந்தி எப்போதும் அனுதாபமும் அக்கறையும் காட்டிவந்திருக்கிறார். ஸ்ரீ லங்கா அரசாங்கம் தமிழ் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளை நிராகரித்து வருவதனை அவர் எப்போதும் கண்டித்தார். தமிழ் மக்களின் மீதான இனப் படுகொலையை நிறுத்தியாக வேண்டும் என்று அரசியல் ராஜதந்திர வழிகளில் அவர் ஸ்ரீ லங்கா அரசை நிர்ப்பந்தித்தார். இந்தியாவின் நல்லணை ஆணுசரணயின் கீழ் தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைக்கு பச்சுவார்த்தை மலம் காண்பதற்குத் தனிப்பட்ட முறையில் பெரும் இக்கறை செலுத்தினார். தமிழ் மக்களின் பெருங்காவலராகத் திகழ்ந்த அன்னை இந்திராவின் தனிப்பட்ட அக்கறை மட்டும் இல்லாது போயிருந்தால் எமது தசேமே அழிந்துபோயிருக்கும். தமிழ் விடுதலை இயக்கத்தின் ஆதரவு வலிமையின் கோபுரமாக அவர் திகழ்ந்தார்.

தமிழ் மக்கள் இந்திராவை என்றும் அன்புடனும், நன்றியுடனும் பெருமதிப்புடனும் நினைவு கூர்வார்கள். தசேயரீதியிலும், சர்வதசேரீதியிலும் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள நீங்கள், எந்த உன்னத இலட்சியங்களாகக் காக அன்னை இந்திராகாந்தி வாழ்ந்து, போராடி, இறந்தாரோ அந்த இலட்சியங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வீர்கள் என்றே நாம் பரண நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம்.

நீங்கள் வற்றிப் பெற எமது நல்வாழ்த்துக்கள்.

இவர்கள் தங்கள் குழை நலனுக்காக எப்போதும் எந்த சக்திகளுடனும் கட்டாட்சரேத் தயாராக இருந்தார்கள். ஏகாதிபத்தியங்களாகும் ஈழத்தின் சமீபப் பாசிச சக்திகளான LTTEஇன் வாசல் கதவு எப்போதும் திறந்தே கிடக்கும்.

IPKF தனது இராணுவ சர்வாதிகாரத்தை தமிழ் பசேமும் மக்கள் மீது கட்டவிழ்த்து: விட்டு நிறுக்க கணக்கில் நாளாந்தம் மக்களை பலி எடுத்துக் கொண்டிருந்த வளையில் 13.04.89 அன்று நேரடிப் பசேசுவார்த்தைக்கு வருமாறு பிரதோச அரசு LTTE இற்கு அழைப்பு விடுத்தது.

இது தொடர்பாக LTTE 16.04.89 'உதயன்' நாளிதழில் வளியிட்ட அறிக்கையில், 'சமரசப் பசேசுவார்த்தைக்கு வருவதென்றால் விடுதலைப் புலிகள் ஆயுதங்களை ஒப்படைத்து விட்டு, இந்திய இலங்கை உடன்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்' என்று இந்திய அரசு நிபந்தனை விதித்தது. ஆனால், இலங்கை அரசு அது போலன்றி விடுதலைப் புலிகள் கோரிய முறையில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளுக்கும் சம்மதித்து விடுதலைப் புலிகளைப் பசேசுவார்த்தைக்கு அழைத்திருக்கிறது. எனவே விடுதலைப் புலிகள் இலங்கை அரசுடன் பசேசுவார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

உண்மையில் 13.04.89 அன்று பசேசுவார்த்தைக்கு வருமாறு அழைப்பு விடப்பட்ட போதிலும், அதற்கு முன்னரேயே இலங்கை – LTTE பசேசுவார்த்தைகள் இரகசியமான முறையில் நடந்தன. மார்ச் 1990 இல் IPKF இலங்கையை விட்டு வளியேறிய பின்னரம் இப் பசேசுவார்த்தைகள் தொடர்ந்தன. முதலில் குறிப்பான மீனாறு அம்சங்களை LTTE முன் வைத்தது.

1. இந்திய படையுறாக வளியேற வேண்டும்.
2. TNA, CVF கலக்கப்பட வேண்டும்.
3. வட கிழக்கு மாகாணசபை கலக்கப்பட்டு, அங்கு முறையான தரேதல் நடத்தப்பட வேண்டும்.

இந்தக் கோரிக்கைகளுள் முதலிரண்டும் முற்றாக நிறைவேறியது. மீன்றாவது கோரிக்கைக்கு ஆறாவது திருத்தச் சட்டம் இலங்கை அரசியலமைப்பிலிருந்து நீக்கப்பட வேண்டும் என்று LTTE கிறியது.

இதன் பிறகு யாழ்ப்பாணத்திற்கு இலங்கை அமைச்சர்கள் வந்து போயினர். LTTE கொழும்பில் தனது முகாம்களை நிறுவிக் கொண்டது. கொள்ளப்பிடப்பியில் இலங்கை புலனாய்வுத்துறையின் (Pயவழியை ஐவெந்சட்டபநைவெடீ ரசநயர) தலமை அலுவலகத்திற்கு அருகாமையிலும், கொட்டாஞ்சனையிலும் LTTE தனது பிரதான முகாம்களை அமைத்துக் கொண்டது. ஈழத்திலும், கொழும்பிலும் உள்ள LTTE இற்கு எதிரானவர்களையும், தமிழ் மண்ணின் தசே பக்தர்களையும் சிறிலங்காப் பாசிச அரசுடன் இணைந்து வட்டையாடியது. PLOT துரோகிகளின் கொழும்பிலுள்ள நிலைகள் மீது சிறிலங்கா பொலிஸ் படையுடன் இணைந்து தாக்குதல் நடத்திற்று. ஆனால்

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

யாழ்ப்பாணத்தில் PLOT இனால் தடேப்பட்டும் வந்த தீ ப்பொறிக் குழுவிலிருந்த உறுப்பினர்களைக் கைது செய்தது. தர்மலிங்கம் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டார். தசேய சக்தி என்று LTTEஐ நியாயப்படுத்திய NLFT யைச் சேர்ந்த ரமணி (செல்வக்குமார்) கைது செய்யப்பட்டார். இன்னும் LTTE இடம் ஜனநாயகம் கோரிய, சிறிலங்கா அரசிற்கு எதிரான நபற்றுக்கணக்கான தசே பக்தர்களைத் திருவாக எரித்துப் போட்டது. தமிழ் பகுதிகளில் அமைதி நிலவிற்கு!! மயான அமைதி.

TNA, CVF என்பவற்றில் EPRLF, ENDLF ஆகியவற்றில் பலவந்தமாக, பயமுறுத்தி துப்பாக்கி முனையில் இணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட பல இளைஞர்கள் மீது சந்தேகப்பட்டு, துரோகிகள் என்ற பெயரில் LTTE கொண்டு போட்டது.

LTTEஇற்கு எதிராக அம்பாறை மட்டுநகர் பகுதியில் சண்டையிட்டாக் கொண்டிருந்த, சரணடைந்த பல TNA உறுப்பினர்கள் கொல்லப்பட்டனர். IPKF இருந்த போதும் திருக்களில் மனித இரத்தம் உறைந்து போனது. IPKF போன பிறகு தசேம் முழுவதும் பிணவாடவை சிறுபூ. ஒரு பூதத்தில் பசேசுவரத்தையும் அரசியல் கட்டடங்களும். இது தொடர்பாக விடுதலைப் புலிகள் பிரதித் தலைவர் கோ.மகநேதிராசா (மாத் தையா சிறி) 15.03.90 விடுதலைப் புலிகள் பத்திரிகையில் விடுத்த அறிக்கையில்

“நாம் தலமைறவை வாழ்க்கையிலிருந்து அண்மையில் தான் வளிபட்டையாக இயங்க ஆரம்பித்துள்ளோம். எம்மால் முழுமையாக துரோகிகளையும், சந்தர்ப்பவாதிகளையும் இனங்காண முடியாது. அதற்குப் பல காரணங்கள் உண்டு. ஆனால் எமது மக்கள் எடுத்துரைத்தால் இவர்களை நாம் இனங்கண்டு கொள்ளலாம். (பக் 5)

‘இவர்கள் இனங்காணப்பட்டு அழிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் இல்லையே! நாம் அரும்பாடப்பட்டு பல தியாகங்களாகக் குமத்தியில் கண்டுள்ள வளர்ச்சி இவர்களால் அழிக்கப்படும்.

துரோகிகள் தியாகிகள் என்ற பெயரில் பல தசே பக்தர்கள் அழிக்கப்பட்டார்கள். இவரை எல்லாம் தசேய சக்திகளின் வீரம் சிறிந்த வரலாற்றின் எந்த அத்தியாயத்தில் எழுதப்பட போகிறது? இதனையே ‘அடுத்த காபியின் கட்டுரை.

‘LTTE இன் குறுந்தசேயவாதக் கண்ணோட்டம் அனதத்து ஜனநாயக சக்திகளையும், விடுதலைப் போருக்கு ஆதரவாக திரட்டவதற்கு தடையாக இருப்பதுடன் அவர்களை எதிரிதன் பின்னால் திரட்டிக் கொள்வதற்கான வாய்ப்பை அளிக்கிறது’

பாசிச அரசின் பின்னால் ஜனநாயகவாதிகளாக ஈழத்திலுள்ள ஜனநாயகவாதிகளை கொச்சைப்படுத்துவது மிகவும் மிதச்சதனமானது..

LTTE இன் குழுவை நலன்களதைத் திருப்திப்படுத்துகின்ற ஏகாதிபத்தியங்களினதும், LTTEஇனதும் திட்டமிடப்பட்ட இந்த நாடகங்களை 'சமரணம்' 'அடத்த காலடி'யும் மீட்டி மறைத்திருக்க வேண்டாம்.

இந்தப் பச்சேச்சுவார்த்தை இடக்கட்டத்தில் நிறுத்தக்கணக்கான ஜனநாயகப் படுகொலைகள் அரங்கேற்றிய LTTE ஆரம்பத்தில் சிறிலங்காவின் அரசமடைபுகுங்கள் தனது குழுவை நலனைத் திருப்திப்படுத்திக் கொள்ள முனைந்தது.

'ஜனாதிபதி பிரமேதாச மீது நம்பிக்கை வதைத்தே பச்சேச்சுவார்த்தையைத் தொடர்கிறோம்'.

'இந்தியாவாடன நாம் நடத்திய பச்சேச்சுவார்த்தைகளுக்கும், இலங்கை ஜனாதிபதியாடன நாம் நடத்தும் பச்சேச்சுவார்த்தைகளுக்கும் நிறைய வித்தியாசம் உண்டு. இது நிபந்தனையற்ற பச்சேச்சுவார்த்தை. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்த ஜனாதிபதி இந்திய படையை வலியுறுத்தி விரும்பினார். அத்துடன் இலங்கைப் பொருளாதாரமும் மோசமான நிலையை அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே எம்முடன் ஒரு இணக்கமான தீர்வை ஏற்படுத்த அவர் முற்பட்டார். அவர் நல்ல முறையில் எம்மை வரவழைக்கிறார்' (பரமமீர்த்தி வி.பு.ம.கு உறுப்பினர் வீரகச்சேரி 10.03.90)

'ஜனாதிபதி பிரமேதாசவாடன நடக்கும் பச்சேச்சுவார்த்தைகள் நம்பிக்கையளிப்பதாகவும், பரம திருப்தியாகவும் உள்ளது' - பிரபாகரன் (02.04.90 வீரகச்சேரி)

'ஜனாதிபதி பிரமதாசவின் துணிச்சலை நாம் பாராட்டுகிறோம் அவர் மீது பரண நம்பிக்கை வதைத் திருக்கிறோம்' - பிரபாகரன் (02.04.90 வீரகச்சேரி)

'யார் இப்போது ஈழம் கடைக்கிறார்கள்? இந்திய ஆதரவான ஆயுதம் ஏந்திய குழுக்களே ஈழம் கடைக்கிறார்கள். நாங்கள் ஆயுதங்களை வதைத் திருப்பது பற்றியோ இலங்கை

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

அரசுடன் தான் கதைப்போம். பிரமதோச இலங்கை ஜனாதிபதி. அவர் எங்களுடைய ஜனாதிபதி, நாங்கள் அவர் மீது முழுமையான நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறோம். இங்கையில் ஒன்றுமையைக் கொண்டு வரவும் இனங்களுக்கிடையே ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தவும் பிரமதோசா உறுதியாக இருக்கிறார். பிரமதோசா நிச்சயமாக தமிழர்களின் குறைகளைத் தீர்ப்பார் - பாலசிங்கம் (16.07.89 சண்டே ஒப்சவேர்)

‘பிரமதோசா உறுயளித்தபடி தமிழ்; பகுதிகளில் குடியிறேற்றங்கள் எதுவும் நடத்தப்படாமல் நம்பிக்கையளிக்கிறது’ - மஃர்த்தி.

தமிழ் பசும் மக்களையும் சிங்கள மக்களையும், பிரமதோசா – LTTE பச்சுவார்த்தை நாடகத்தின் மூலம் ஏமாற்றிய இந்தக் கட்டைக் கும்பல், மறுபடியுத்த நாடகத்தை ஆரம்பித்து அரங்கேற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. பல சிறுவர்கள் போராளிகளாகி உயிரிழந்து போகின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அநியாயமான அர்த்தமின்றி இறந்து போயினர். குடியிறேற்றங்கள் வழமையான ‘ஜிகாத்’, EPDP, ENDLF, TELO, EPRLF எல்லாம் இராணுவ வெறியாட்டத்தைக் கட்டவிழ்த்து விட்டுள்ளன. மக்கள் பல துப்பாக்கிகளாக கிடையில் அநாதைகளாக!

சமீபப் பாசிஸ்டுக்களின் சண்டையில் அவர்களின் அரசியல் மார்துக்கத்திற்கோ, சிறிலங்கா அரசின் அரசியல் வழிக்கோ எந்தப் பாதிப்பும் ஏற்படவில்லை. பாதிக்கப்பட்டது தசே விடுதலையைப் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியும், தசே மக்களும் தான்.

இப்போதெல்லாம் யார் யார் அயக்கிய முன்னணி அமைத்துக் கொண்டாலும், சியாங்கை ஷகே கையும், மாவோ சதோங்கையும் கரல் வளையில் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறார்கள். அங்கே சீனாவின் பொதுவான குறிப்பான சமூகம், கொமின்டாங் கட்சி, சியாங்கை ஷகே கிற்கும் பின்னாலிருந்து சமீப சக்தி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பலம், பலவீனம் நிலப் பிரபுத்துவம், தரக முத்தலாதித்துவத்தின் பலம், பலவீனம் எது பற்றியுமே சிந்திக்காமல் சியாங்கை ஷகே கையும் - மாவோ சதோங்கைப் பற்றியும் மட்டுமே பச்சுகிறார்கள். இந்த இரண்டு ஆசாமிகளும் ஏதோ வலிப் பிரச்சினையில் அயக்கிய முன்னணி அமைத்துக் கொண்டது போல.

“யப்பானியர்கள் சீனாவை ஆக்கிரமித்து போது நிலப் பிரபுத்துவத்தைத் தகர்த்து எறிந்து புதியதோர் சமீபத்தை அமைக்கப் பரட்சிகர யுத்தத்தில் ஈடுபட்டதுக் கொண்டிருந்த மாவோ சதோங்கும், நிலப் பிரபுத்துவத்தை தாங்கி நின்ற அரசிற்குத் தலமை வகித்த சியாங்கை ஷகே குடன் யப்பானியர்களுக்கு எதிராகத் தசிய யுத்தத்தை நடத்த யுத்த தவிர்ப்பு ஒப்பந்தத்திற்கு வந்த நிகழ்வும், விடுதலையைப் புலிகள் சிறிலங்கா அரசு அரசு பச்சுவார்த்தை நிகழ்வும் வரலாற்று ஒற்றுமையை

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

தன் மையினகைக் கொண்டுள்ளன. பிற்போக்கு அரசிற்கு உடன்பாடிற்குப் போவதா என மாவோ யுத்த தவிர்ப்பிற்கு மறுத்திருந்தால் மாவோவின் ஜனநாயகப் பரட்சி வற்றிப் பாதகைக் சனென்றிருக்குமா? என்பது சந்தேகத்திற்குரியதே, சமீப நிலைகளுக்கேற்ப பொருத்தமான தவேயான அரசியல் நகர்வுகளைத் தந்திரோபாய ரீதியில் மறைக்கொள்ளல் போராட்டத்தை வற்றிகரமாக முன்னெடுக்க அவசியமானது என்பதனைச் சீனா உதாரணம் நிரூபிக்கிறது.

(விடுதலைப் புலிகள் சிறிலங்கா அரசு பச்சைவார்த்தை, வளியீடு வி.பு பக் 3)

இங்கே பிரபாகரன் மாவோவாகவும், பிரமேதாச சியாங்கை கஷேக்காகவும் கற்பனை செய்யப்படுகிறது.

‘சீனாவில் யப்பானிய எதிர்ப்பு யுத்த காலத்தில், சீனப் பட்டாளி வர்க்க இயக்கம், யப்பானியப் பாசிச ஆக்கிரமிப்பாளர்களை எதிர்த்து சியாங்கை கஷேக்குடன் ஒரு முன்னணியைக் கட்டும் செயல்தந்திரத்தை மறைக்கொண்டது போல இந்திய மலேதிகத்தையுமே இந்தியப் படையின் ஆக்கிரமிப்பையும் எதிர்த்த போராட்டத்தில் ஈழமற்றும் இலங்கைப் பட்டாளி வர்க்க இயக்கம் ஒரு அயக்கிய முன்னணியைக் கட்டும். இங்கே செயல்தந்திரத்தை மறைக்கொள்வது சரியானது என சீனப் புரட்சியின் அநுபவங்கள் எமக்கு காட்டுகின்றன.’

இங்கே தமிழ் மக்கள் பாதுகாப்புப் பேரவை (TMPP), NLFT போன்றவை ஈழப் பட்டாளி வர்க்க இயக்கமாகவும், பிரபாகரனை சியாங்கை கஷேக்காகவும் கற்பனை செய்யப்படலாம்.

எத்தனை சியாங்கை கஷேக்குகளும் எத்தனை மாவோக்களும் தற்காசியாவின் ஒரு கொலைப் புறத்தில் வற்றி நடன போடுகிறார்கள்? பாவம் மக்கள்!

1923ஆம் ஆண்டு சனயத்சனே என்பவரால் தலமை தாங்கப்பட்ட கோமின்டாங் என்ற ஜனநாயகவாதிகளின் கட்சியுடன் அயக்கிய முன்னணி கட்டுவது தொடர்பான பிரச்சினையை ஆராய்வதற்காக கண்டான் என்ற இடத்தில் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் மின்னாவது மாநாடு கூட்டப்பட்டது.

சனயத்சனே என்பவர் சீனாவிலிருந்த ஒரு சிறந்த தசியத் தலைவர். ஒரு நல்ல

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

தசேயித தலவைனாக இருப்பது எப்படி? ஏன்ற களேவிக் குடாக்டர் சனயத்சனே
என்பவரது வரலாறு விடிக கொடுக்கும். வாழ்நாள் முழுவதும் தசே நலனுக்காகத்
தன்னை அர்ப்பணித்த ஒரு மிகச் சிறந்த தசேயித தலவைர் சனயத்சனே. இவரிடமிருந்த
தத்துவார்த்த தவறுகளும் போராட்டம் தொடர்பான சரியான தத்துவார்த்த
வழிமுறையின்மையும் ஒரு புறமிருக்க, இவரிடமிருந்த தலமைக்கூரிய பண்புகள்
மதிப்புக்கூரியவை.

1905இல் டுல் மெல்ஹூய்+ என்ற அழகைக் கப்பட்ட புரட்சிக் கழகத்தை ஆரம்பித்து
நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எதிரான பல போராட்டங்களை சனயத்சனே நடத்தினார்.
1911ம் ஆண்டு ஜனநாயகப் புரட்சி வற்றிப் பெற்றது. ஆனால் சனயத்சனேனின்
அதிகமான நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் தன்மை காரணமாக புரட்சியின் வற்றிப்
புரட்சியாளர்களின் கைக்கு மாறியது.

பின்னர் 1923இல் சனயத்சனேனால்தலமை தாங்கப்பட்ட கோமின்டாங்குடன்
கம்யுனிஸ்ட் கட்சி அயக்கிய முன்னணி அமைத்துக் கொண்டது. கோமின்டாங்
கட்சிக்குள் கம்யுனிஸ்ட் கட்சியின் அங்கத்தவர்களை அதன் சகல கட்சி
அங்கத்தவர்களும் (மத்திய கமிட்டி உட்பட) உள் வாங்குவது எனத்
தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதனால் இக்கட்சிக்குள் ஓரளவு பலம் வாய்ந்த நிலையிலிருந்த
கம்யுனிஸ்ட் கட்சி செல்வாக்குச் செலுத்தும் சாத்தியம் ஏற்பட்டது. கோமின்டாங்
கட்சி ஒரு அயக்கிய முன்னணியாக விளங்கிற்று.

1926இல் நடந்த கோமின்டாங் கட்சியின் இரண்டாவது தசேயி மாநாட்டில் (டாக்டர்
சனயத்சனேனின் இறப்பிற்குப் பிறகு) சியாங்கை ஷகே அதன் மத்திய கமிட்டி
உறுப்பினராக தெரிவு செய்யப்பட்டார். சியாங்கை ஷகே தொடர்பாக நவீனப் புரட்சி
வரலாறு எனும் நூலில் ஹோகான்சி என்பவர் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்.

‘சியாங்கை ஷகே புரட்சி முகாமில் ஒரு வீர செயல்வாதியாகவும், தன் முன்னேற்றத்தில்
நாட்டம் உடையவராகவும் இருந்தார். 1911ம் ஆண்டு நடந்த புரட்சி தோற்ற சமயத்தில்
அவர் ஷால்காய் பங்கு மாரக் கட்பில் ஒரு புரோக் கராக இருந்தார். சோவியத்
யுனியனோடு கட்டடாளியாக சனயத்சனே பின்பற்றிய போது சியாங்கை ஷகே அது
தனக்கு தனிப்பட்ட லாபகரமான வலையைக் இருக்கும் என்று கருதி வலையைச் செய்தான்.

எனவே, சியாங்கை திட்டமிட்டு கட்சிக்குள் ஊடாருவியவன் என்றே பலராலும்
நம்பப்படுகிறது. ரஷ்யாவுடன் கட்டடணி. கம்யுனிஸ்ட் கட்சியுடன் நட்புறவு, மதுலாளி
விவசாயிகளின் நலன் பணைல் என்ற சனயத்சனேனின் கோட்பாடுகளை சியாங்கை தூக்கி
எறிந்து நடக்கத் தொடங்கினான்.

1927 ஆரம்பப் பகுதியில் கம்யூனிஸ்ட்டுக்களுக்கு எதிராக அவன் நேரடியாக நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு ஏகாதிபத்தியம் சார்ந்த நிலை எடுத்துத்திலிருந்து, சியாங் கை ஷேக்கிற்கும், கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுக்கும் முரண்பாடு முற்றியது.

இங்கே ஈழத்தில் பிரபாகரனை சியாங் கை ஷேக் என்ற சமரன் சொன்னால் அது சாலப் பொருந்தும். ஆனால் LTTE கோமிண்டாங் ஆகிய விடாது. ஒரு தசே விடுதலை இயக்கத்திற்குரிய நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் ஜனநாயகத்தன்மை எதுவுமே LTTE என்ற சீ ரழிவுக்கும் பலிடம் இல்லை. சிறிலங்கா அரசைப் போலவே தன்னுடைய இலாபத்திற்காக ஏகாதிபத்தியங்களுடனும், அதன் அபிவருபிகளுடனும் கட்டணி அமையத் துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு சமீகப் பாசிச தனிநபர் ஆயுதக்குழு.

இங்கு LTTE இனம், பிரமேதாசவாடன் ஏற்படுத்திய அயக்கியம், பசேச்சுவார்த்தை நாடகம் அல்லது LTTE பிரமேதாச தனே நிலவா (நன்றி UTHR அறிக்கை) என்பது ஒரு தந்திரோபாயக் கட்டணி அல்ல. LTTE தனது குழு நலனுக்காக தான் விசுவாசமாகவே ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு கட்டணி. இந்த விசுவாசத்தையப் புலிகள் சிறிலங்கா அரசு பசேச்சுவார்த்தை என்ற நிலில் நியாயப் படுத்தி எழுத்துருவில் தருகிறது விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் பிரிவு.

இன்று பத்து வருட கால ஆயுதப் போராட்டத்தின் அரசியல் விளைவாக தமிழ் ஈழ தசேய விடுதலைப் போராட்டம் காட்பிக் கொடுக்கப்பட்டு சீ ரழிக்கப்படுகிறது. பல ஆயிரக்கணக்கான இனிய உயிர்கள் அநாவசியமாகப் பலியிடப்பட்டிருக்கின்றன.

LTTE இன் பாசிசப் போக்கினை குற்றத் தசேயவாதமாகச் சிலர் பார்ப்பது அபிப்பேதியில் தவறானதாகும். இது குற்றத் தசேயவாதமல்ல. ஒரு குற்றத் தசேயவாத அபிப்பேதியிலான அமைப்பு ஏனைய தசேய இனங்களை தனது தசேய இனத்தின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் ஆனால் LTTE மற்றைய தசேய இனங்களை முற்றாக அழித்தொழிக்க முற்பட்டு தமிழ் மக்களின் மொத்த தசேய நலனுக்கு எதிராக செயற்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் பசேம முஸ்லீம் மக்கள், தமிழ் பசேமப் பரவிக இனத்திற்கும் இடையில் மிகப் பெரிய இடவெளியே ஏற்படுத்தி, போராட்டத்தைக் காட்பிக் கொடுத்திருக்கிறது. இது LTTE இன் தலமைக்கைத் தெரியாதது அல்ல. மொசாட் மற்றும் ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு தனது விசுவாசத்தைக் காட்பிக் கொள்ள எடுத்த நடவடிக்கையின் ஒரு பகுதியே இது. இந்திய ஆயுதத்திற்காக அநுராதபுர சிங்களவர் படுகொலை, மொசாட் திறக்க முஸ்லிம் இன அழிப்பு, LTTE இன் வரலாறு படத்தை சாதனைகள்.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்தின் சீர்திருத்தக் குழுவைப் பற்றி LTTEஇன் பங்களிப்புகள்.

1. மக்களமைப்புகளுக்கும், போராட்டம் தொடர்பான கருத்துக்களும் வளர்ந்து கொண்டிருந்த நிலையில் வறொமனே இராணுவ நோக்கில் 83 ய+லை திருநெல்வேலி தாக்குதல்களை நடத்தி, போராட்ட அமைப்புகளைப் பாய்ச்சல் நிலையில் வீங்கச் செய்து அரசியல் தலையை விட இராணுவத் தலையை வளர்த்து விட்டமை.

2. ஏனைய இயக்கங்களையும் அதன் ஆதரவாளர்களையும் அழித்தொழித்துப் பல சமூக உணர்வும் தசேபற்றும் உள்ள நபர்களைப் போராட்டத்திலிருந்து அந்நியப்படுத்துதலையும், திசை வழியில்லாது மக்களைப் பற்றியும் போராட்டம் பற்றியும் பசேிக் கொண்டிருந்த இயக்கங்களை ஏகாதிபத்தியங்களினதும், உளவு நிறுவனங்களினதும். அரசினதும் பிடிக்குள் சிக்க வைத்தமை.

3. சிறு குழுக்களாகவும் உதிரிகளாகவும் கிடந்த தசேபற்றும் சமூக உணர்வும் உள்ள சக்திகளை தடுத்தடி அழித்தும், கருத்துச் சூதந்திரத்தைப் பறித்தும் போராட்டத்தின் சீர்திருத்தக் குழுவைத் தமை.

4. அப்பாவி சிங்கள மக்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியும், கற்பழிப்பும், கொலை, கொள்ளை போன்றவற்றை நடத்தியும், இலங்கை பராகமம் பரந்து கிடந்த மனிதாபிமானமுள்ள போராட்டத்திற்கு ஆதரவான சிங்கள மக்களை போராட்டத்திற்கு எதிராக திசை திரும்பியமை.

5. இஸ்ரேலிய உளவுப்படையிடமும், சர்வதசே நாசகார சக்திகளிடமும் ஆழமாகத் தொடர்பு வைத்துக் கொண்டு, சர்வதசேய் முற்போக்கு சக்திகளிடமும். விடுதலை இயக்கங்களினதும் வறொப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டமை.

6. போராட்டத்திற்குப் பணம் சரேத்தல் என்ற பெயரில், போதை வஸ்துக் கடத்தியும், சர்வதசே சட்ட விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டும், உலகெங்கும் பரந்து கிடக்கும் மனிதாபிமானிகளின் தீவிர வறொப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டமை.

7. சொந்த மக்கள் மீது போராட்டம் என்ற பெயரில் பணப்பறிப்பு, ஆள்கடத்தல், வரிவிதிப்பு, போன்ற சமூக விரோதச் செயல்களில் ஈடுபட்டு போராட்டத்திலிருந்து

முழுமையாக மக்களை அந்நியப் படுத்தியமை.

8. முஸ்லீம் தசீய இனத்தையே தமது சொந்த மண்ணை விட்டு, துரோகிகள் என்ற பெயரில் இரவோடு இரவாக விரட்டியடித்தும், கொலை, கொள்ளை, கற்பழிப்பு போன்ற மிஸ்சீசுதனமான செயல்களில் ஈடுபட்டும், முஸ்லீம் மக்களுக்கு தமிழ் மக்களுக்கும் இடையே இருந்த சந்தேகப் பார்வையை நீண்ட காலத்திற்கு நிரந்தரமாக்கி, அந்த மக்களை போராட்டத்திற்கு எதிராகத் திசை திரும்பியமை.

9. இந்தியாவிலுள்ள நச்சு அரசியல்வாதிகளுடனும், நாசகார சக்திகளுடனும் சூட்டிச் சேர்ந்தும் இந்திய மண்ணில் வறிக் கத்தக் கவன்முறை நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டும் இந்திய தமிழர்கள் ஈழப் போராட்டத்திற்கு வழங்கிவந்த மறுதலையான ஆதரவை வறிக் கப்பாக மாற்றிக் கொண்டமை.

தனது வரலாறு முழுவதையுமே கொலையைக் கலாச்சாரத்தின் வரலாறாக முன்னிறுத்தியுள்ள LTTE இன் சண்டை போடும் இயல்பை மட்டும் வதைத்துக் கொண்டு இதனை ஒரு தசீ விடத்தலை இயக்கமாகப் பாராமல் அது சார்ந்துள்ள வர்க்கத்தையும்திப்பீட்டு செய்வதில் சரியான அணுகுமுறையைக் கையாள் வணேட்டும்.

1. முதலில் எந்த ஒரு நாட்டினச் சிக்கலையும் பற்றி ஆராயும் போது அதை திட்டவாட்டமான வரலாற்று எல்லைக்குள் வதைத்து அதாவது அந்த நாடு எந்த வரலாற்றைக் கட்டத்ததை கடந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற பின்னணியில் ஆராய வணேட்டும். ஒரு நாட்டிற்கு ஒரு கட்டத்தில் பொருந்திய தீர்வு இன்னொரு கட்டத்தில் பொருந்திவராது.

2. ஒரே வரலாற்றுக் கட்டத்திலுள்ள இரு நாடுகளில் ஒரு நாட்டை இன்னொரு நாட்டிலிருந்து வறிக் கத்திக் காட்டும் சிறப்பியல்புகளை கணக்கிலெடுத்துக் கொள்ள வணேட்டும்.

3. தசீய இயக்கங்களைப் பொறுத்தவரையில் முதலாளித்துவத்தின் இரு கால கட்டங்களை வறிக் கத்திப் பார்க்க வணேட்டும்.

4. பல்வறிக் க நாடுகளில் தசீய சிக்கலை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது சம்பந்தப்பட்ட நாடுகளில் வளர்ச்சிக் கட்டங்கள் ஒப்பிடக் கட்டியவதைதானா எனப் பார்க்க வணேட்டும்.

Written by பி.இரயாகரன்

Tuesday, 15 June 2010 20:15 -

ஓர் நாட்டிற்குப் பொருந்திய தீர்வு அப்படியே வேறொரு நாட்டிற்குப் பொருந்தாது.

நன்றி “தேசிய இன சூய நிர்ணய உரிமையை பிரச்சினையும்தான் முதலாளித்துவ தேசிய வாதமும்”

- இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி -

(மார்க்ஸிட் - லெனினிஸ்ட்)

(மக்கள் யுத்தம்) - (சமரன் வெளியீடு)

நாம் இதுவரை காலப் போராட்டத்தில் முற்போக்கு சக்திகளின் தோல்விகளில் ஏற்பட்ட விரக்திகளை மட்டும் கருத்திற் கொண்டு LTTE அய்த் தரகு முதலாளித்துவ சக்தியாக கருதவில்லை. இன்றைக்கும் LTTE தேசிய சக்தி என நிறுவப்பட்டால் அதன் தேசியத் தன்மையோடு ஒன்றுபடத் தயாராகவே உள்ளோம். ஆனால் LTTE ஏகாதிபத்திய விசுவாசப் போக்கானது மிகவும் வெளிப்படையாகவே நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு இன்னும் LTTEயைத் தேசிய சக்தியாக நியாயப்படுத்து முயல்வது அசட்டாத தனமானதே. இருப்பினும் முடிபுகளை முடிந்த முடிவாக முன் வைக்காமல் அதைத் தசேப்பற்றுள் எச்சக்திகளின் மத்தியிலிருந்தும் ஆரோக்கியமான கருத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறோம். புலி